

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 288

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. november 4.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 1038/2009/EK rendelete (2009. október 19.) az 1234/2007/EK rendeletről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) a vajra és a sovány tejporra vonatkozó 2009-es és 2010-es intervenciós időszak tekintetében való eltérésről 1
- A Bizottság 1039/2009/EK rendelete (2009. november 3.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 3
- ★ A Bizottság 1040/2009/EK rendelete (2009. november 3.) a gabonaintervenciós központok meghatározásáról szóló 428/2008/EK rendelet módosításáról 5

IRÁNYELVEK

- ★ A Bizottság 2009/135/EK irányelve (2009. november 3.) a 2004/33/EK irányelv III. mellékletében a teljes vér és vérkomponensek donoraira megállapított alkalmassági kritériumok némelyikétől az influenza A(H1N1) világjárvány nyomán felmerülő vérhiány kockázata miatt történő ideiglenes eltérés engedélyezéséről ⁽¹⁾ 7

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ÁLTAL EGYÜTTESEN ELFOGADOTT HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1041/2009/EK határozata (2009. október 21.) a harmadik országok audiovizuális szakembereivel folytatott együttműködés programjának (MEDIA Mundus) létrehozásáról 10

Ár: 3 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Tanács

2009/804/EK:

- ★ A Tanács határozata (2009. október 9.) az Európai Szén- és Acélközösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodások hatályon kívül helyezéséről 18

2009/805/EK:

- ★ A Tanács határozata (2009. október 19.) az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás megkötéséről 22

2009/806/EK:

- ★ A Tanács határozata (2009. október 19.) a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) alapokmányának az Európai Közösség nevében történő aláírásáról 23

2009/807/EK:

- ★ A Tanács határozata (2009. október 21.) a Régiók Bizottsága egy spanyol póttagjának kinevezéséről 24

2009/808/EK:

- ★ A Tanács határozata (2009. október 21.) a Régiók Bizottsága két görög tagjának kinevezéséről 25

Bizottság

2009/809/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2009. július 8.) a „groepsrentebox” rendszer Hollandia által tervezett végrehajtásáról (C 4/07 (ex N 465/06)) (az értesítés a C(2009) 4511. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 26

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1038/2009/EK RENDELETE

(2009. október 19.)

az 1234/2007/EK rendeletről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) a vajra és a sovány tejporra vonatkozó 2009-es és 2010-es intervenciós időszak tekintetében való eltérésről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

(3) A piaci kilátásokra való tekintettel a vajra és sovány tejporra vonatkozó állami intervenciós időszak 2009. augusztus 31-én túli, adott esetben 2010. február 28-ig történő meghosszabbítása szükséges.

(4) Ezenkívül abban az esetben, ha a piaci árak várható csökkenése olyan mértékű, hogy az megzavarja vagy megzavarhatja a piac működését, fel kell hatalmazni a Bizottságot a vajra és sovány tejporra vonatkozó, 2010. augusztus 31-ig tartó állami intervenciós időszak, adott esetben 2011. február 28-ig történő meghosszabbítására,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A világpiaci túlkínálat és a keresletnek a pénzügyi és gazdasági válság miatti csökkenése következtében a tejtermékek világpiaci ára lezuhant. A tejtermékek árai a Közösség piacán is jelentősen csökkentek. Az ez év eleje óta bevezetett piaci intézkedések hatására a közösségi árak megállapodtak a támogatott árak szintjén. Fontos, hogy az ilyen piactámogató intézkedéseket, különösen az állami intervenciókat tovább alkalmazzák mindaddig, amíg ez az árak további süllyedésének megakadályozása és a közösségi piac zavarainak elkerülése szempontjából indokolt.

(2) A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 11. cikkének e) pontja szerint a vaj és a sovány tejpor esetében állami intervencióra március 1-jétől augusztus 31-ig van lehetőség.

Az 1234/2007/EK rendelet 11. cikkének e) pontjától eltérve a vajra és sovány tejporra vonatkozó 2009. évi intervenciós időszak 2010. február 28-án jár le.

2. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet 11. cikkének e) pontjától eltérve, az említett rendelet 195. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárással a Bizottság határozhat a 2010. augusztus 31-ig tartó, a vajra és sovány tejporra vonatkozó állami intervenciós időszak pályázati eljárás útján, indokolt esetben 2011. február 28-ig történő meghosszabbításáról, amennyiben a tej- és tejtermékágazatban várható piaci árcsökkenés olyan jelentős mértékű, hogy az megzavarja vagy megzavarhatja a közösségi piac működését.

3. cikk

A Bizottság az 1234/2007/EK rendelet 195. cikkének (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghozza az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

⁽¹⁾ A 2009. szeptember 17-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. ERLANDSSON

A BIZOTTSÁG 1039/2009/EK RENDELETE**(2009. november 3.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

mivel:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. november 4-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 3-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	45,5
	MK	28,8
	TR	50,7
	ZZ	41,7
0707 00 05	EG	123,8
	JO	161,3
	TR	122,5
	ZZ	135,9
0709 90 70	MA	70,2
	TR	85,3
	ZZ	77,8
0805 20 10	MA	91,3
	ZZ	91,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	49,8
	HR	65,7
	TR	82,7
	UY	49,8
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	74,0
	TR	76,4
	ZA	84,7
	ZZ	78,4
0806 10 10	BR	238,2
	EG	85,0
	TR	121,9
	US	245,6
	ZZ	172,7
0808 10 80	AU	227,7
	CA	73,8
	MK	20,3
	NZ	101,2
	TR	91,6
	US	116,0
	ZA	82,8
0808 20 50	ZZ	101,9
	CN	39,9
	ZZ	39,9

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott némenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 1040/2009/EK RENDELETE**(2009. november 3.)****a gabonaintervenciós központok meghatározásáról szóló 428/2008/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet) és különösen annak 41. cikkére, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

- (1) Belgium módosítás iránti kérelmet nyújtott be egyes, a 428/2008/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ I. mellékletében szereplő intervenciós központok tekintetében annak érdekében, hogy az említett központok megfelelőbb helyre kerüljenek, illetve jobban megfeleljenek a vonatkozó követelményeknek. Indokolt helyt adni e kérelemnek.

- (2) Ezért a 428/2008/EK rendeletet módosítani kell.

- (3) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 428/2008/EK rendelet I. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 3-án.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 129., 2008.5.17., 8. o.

MELLÉKLET

A 428/2008/EK rendelet I. mellékletében a „BELGIUM” címsorú táblázat helyébe a következő táblázat lép:

1. A „+” jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából intervenció központnak minősül.
2. A „–” jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából nem minősül intervenció központnak.

„Intervenció központok	Búza	Árpa	Kukorica	Cirok
BELGIUM				
Antwerpen	+	+	–	–
Brugge	+	+	–	–
Farciennes	+	+	–	–
Floreffe	+	+	–	–
Gent	+	+	–	–
Liège	+	+	–	–
Andenne	+	+	–	–
Tournai	+	+	–	–”

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2009/135/EK IRÁNYELVE

(2009. november 3.)

a 2004/33/EK irányelv III. mellékletében a teljes vér és vérkomponensek donoraira megállapított alkalmassági kritériumok némelyikétől az influenza A(H1N1) világjárvány nyomán felmerülő vérhiány kockázata miatt történő ideiglenes eltérés engedélyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az emberi vér és vérkomponensek gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 2001/83/EK irányelv módosításáról szóló, 2003. január 27-i 2002/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 29. cikke második bekezdésének d) pontjára,

mivel:

- (1) A 2009/539/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ módosított 2000/96/EK bizottsági határozatban ⁽³⁾ meghatározott, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által a 2005-ös Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokkal összhangban világjárványnak minősített jelenlegi influenza A(H1N1) járvány ideiglenesen és rövidtávon okozhat elégtelenségeket a tagállamok vér- és vérkomponens-ellátásában, mivel veszélyt jelent mind a donorokra, mind a nemzeti vérközpontok személyzetére nézve. Ezért a folyamatos vér- és vérkomponens-ellátás biztosításához szükség lehet készlettervezési tervek alkalmazására. A terveknek operatív, kommunikációs és szabályozási eszközöket kell tartalmazniuk.
- (2) Szabályozási eszközként – kivételes és ideiglenes jelleggel, a vérellátás növelése érdekében – lehetőség van a donorokra vonatkozó azon kritériumok némelyikének enyhítésére, amelyeket a 2002/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az emberi vérre és vérkomponensekre vonatkozó egyes technikai követelmények tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. március 22-i 2004/33/EK irányelv ⁽⁴⁾ III. melléklete állapít meg.

- (3) E kritériumok enyhítésére csak a legvégső esetben kerülhet sor, azután, hogy a vérellátási lánc optimalizálására irányuló szervezeti intézkedések, a donorok számára szervezett kommunikációs kampányok és a vér klinikai felhasználásának optimalizálása érdekében tett lépések elégtelennek bizonyultak a vérhiány kialakulásának megelőzéséhez vagy a meglévő hiány kompenzálásához.

- (4) 2007. október 11-én a WHO ajánlást ⁽⁵⁾ tett közzé arról, hogy a biztonságos és megfelelő vérellátás fenntartása érdekében milyen lépések megtételét javasolja influenza-világjárvány idején; ajánlásában a szervezet felhívja a figyelmet arra, hogy az alkalmassági kritériumok enyhítését kizárólag abban az időszakban lenne szabad engedélyezni, amikor a WHO globális influenzakészültségi terve ⁽⁶⁾ szerinti besorolás alapján a járvány a 6-os fázisban van, azaz pandémiának minősül.

- (5) A donorok vérében mért hemoglobinszintnek a 2004/33/EK irányelv III. melléklete 1.2. pontjában megállapított határértékei nem tükrözik minden esetben a donorok vérének tényleges vastartalmát, és ezért nem mindig jelentenek a vérszegénység diagnosztizálásához alapul vehető referenciaértékeket. A fent említettek elővigyázatossági küszöbértékeknek tekinthetők, mivel ezek a referenciaértékek – a lakosságra vagy a régióra jellemző speciális adottságok miatt – egyes tagállamokban alacsonyabbak, mint másokban. Ennek eredményeként olyan személyek, akik biztonsággal adhatnának vért, kizáródnak az alkalmas donorok köréből, mivel vérük hemoglobintartalma az előírtasosnál alacsonyabb. A jelenlegi influenza A(H1N1) világjárvány idején ezért ezek a határértékek a férfiak és a nők esetében egyaránt legfeljebb 5 g/l-rel csökkenthetők, anélkül, hogy ez a donorok egészségét veszélyeztetné. Az egyes donorok alkalmasságának értékelését minden esetben egészségügyi szakemberek végzik, akik a 2002/98/EK irányelv 19. cikkével összhangban járnak el, és valós kockázat észlelésekor kizárhatják az adott személyt az alkalmas donorok köréből.

⁽¹⁾ HL L 33., 2003.2.8., 30. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2009.7.11., 22. o.

⁽³⁾ HL L 28., 2000.2.3., 50. o.

⁽⁴⁾ HL L 91., 2004.3.30., 25. o.

⁽⁵⁾ Donor Selection Guidelines in Pandemic Situations (Útmutató a donorok kiválasztásához világjárvány idején) (Blood Regulators Network) <http://www.who.int/bloodproducts/brn/DonorSelectioninCaseofPandemicSituations.pdf>

⁽⁶⁾ http://www.who.int/csr/resources/publications/influenza/WHO_CDS_CSR_GIP_2005_5/en/index.html

- (6) Az Európai Bizottság felkérte az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központot (ECDC), hogy az influenza A(H1N1) világjárvány tekintetében végezzen elemzést arról, milyen kockázatokkal járna, ha ideiglenesen csökkentenék a kizárási időszakot, amely a donorokra influenzához hasonló betegségből való felgyógyulásukat követően érvényes. A 2009. október 9-én benyújtott értékelés végkövetkeztetése szerint – a kizárási időszak 7 napra történő csökkentése esetén – a kockázatnövekedés mind a donorok, mind a recipiensek tekintetében kifejezetten alacsony lenne, és a vérhiány kockázata mindenképpen súlyosabb veszélyt jelentene.
- (7) Sürgős esetben ezért a tagállamok számára engedélyezni kell, hogy kivételes jelleggel és ideiglenesen eltérjenek a szóban forgó alkalmassági kritériumoktól, feltéve, hogy eleget tesznek az ebben az irányelvben megállapított feltételeknek.
- (8) Tekintettel arra, hogy a jelenlegi influenza A(H1N1) világjárvány a vérellátásra nézve olyan veszélyt jelent, amely akár rövid időn belül is bekövetkezhet, ennek az irányelvnek azonnal hatályba kell lépnie annak érdekében, hogy a tagállamok minél előbb átültethessék nemzeti jogukba, és meghozhassák a szükséges intézkedéseket.
- (9) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések kifejezetten az influenza A(H1N1) vírus nyomán kialakult ideiglenes helyzet megoldására hivatottak. Ezért ez az irányelv 2010. június 30-ig alkalmazható. Addigra az influenza A(H1N1) világjárvány 2009/2010-es, legsúlyosabb időszaka várhatóan véget ér, a vérellátást fenyegető veszély legalábbis csökken, és részletesebb adatok állnak majd rendelkezésre a betegség epidemiológiáját és az oltást illetően.
- (10) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a 2002/98/EK irányelv 28. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,
- b) a 2004/33/EK irányelv III. mellékletének 2.2.1. pontjától eltérve csökkenthetik az influenzához hasonló betegség esetén a tünetek megszűnése után betartandó kizárási időszakot, amely nem lehet kevesebb 7 napnál.
2. Az (1) bekezdésben említett eltérések alkalmazása során az alábbi feltételeknek kell teljesülniük:
- a) az érintett tagállamoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket az (1) bekezdés értelmében be kívánnak vezetni vagy bevezettek;
- b) a tagállamoknak indokolást kell eljuttatniuk a Bizottsághoz az említett intézkedések szükségszerűségéről, azaz be kell számolniuk arról, mekkora a kockázata a vér- és vérkomponens-ellátás elégtelenségének, illetve mekkora a ténylegesen fennálló vér- és vérkomponenshiány mértéke, valamint be kell mutatniuk az intézkedések szükségességének felméréséhez felhasznált kritériumokat és módszereket;
- c) mihamarabb a b) pontban említett kritériumok és módszerek alapján az állapítható meg, hogy a vér- és vérkomponens-ellátás újra eléri a kielégítő szintet, a szóban forgó tagállamnak meg kell szüntetnie az (1) bekezdésben említett ideiglenes eltérés alkalmazását, és erről értesítenie kell a Bizottságot.

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2009. december 31-ig megfeleljenek. Haladéktalanul megküldik a Bizottságnak e rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

A tagállamok által elfogadott rendelkezések hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez az irányelv 2010. június 30-ig alkalmazható.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Eltérés a donorokra megállapított egyes alkalmassági kritériumoktól

1. Azok a tagállamok, amelyekben az influenza A(H1N1) világjárvány közvetlen következményeként a vér- és vérkomponens-ellátás terén elégtelenség vagy annak komoly kockázata lépett fel, ideiglenesen bevezethetik az alábbi intézkedéseket:

- a) a 2004/33/EK irányelv III. mellékletének 1.2. pontjától eltérve csökkenthetik a donor vérében mérhető hemoglobinszint alsó értékhatárát, amely nők esetében nem lehet kevesebb 120 g/l-nél, férfiak esetében 130 g/l-nél;

és/vagy

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 3-án.

a Bizottság részéről

Androulla VASSILIOU

a Bizottság tagja

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS ÁLTAL EGYÜTTTESEN ELFOGADOTT HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1041/2009/EK HATÁROZATA

(2009. október 21.)

a harmadik országok audiovizuális szakembereivel folytatott együttműködés programjának (MEDIA Mundus) létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 150. cikke (4) bekezdésére és 157. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az audiovizuális ágazat hozzájárul a lisszaboni menetrendben a tudásalapú gazdaság megteremtéséhez meghatározott célok – nevezetesen a versenyképesség, a gazdasági növekedés és a foglalkoztatottság fokozása, valamint a munkavállalói kompetenciák fejlesztése – megvalósításához. Fontos szerepet játszik az i2010 kezdeményezéssel összefüggésben is – amely az európai információs társadalmi és médiapolitikát is felölelő szakpolitikai ernyő – a lisszaboni menetrend keretében.
- (2) Az Európai Parlament következetesen hangsúlyozta, hogy az audiovizuális ágazat fontos hozzájárulást végez a kreatív és tudásalapú gazdaság kialakulásához Európában, és központi szerepet tölt be a kulturális sokszínűség és pluralizmus előmozdításában, miközben fontos platformja a szólásszabadságnak is.
- (3) A kulturális és kreatív ágazatok jelentős mértékben hozzájárulnak az európai kulturális gazdasághoz, és a

kreatív iparágak 2004-ben legalább 5,8 millió embert foglalkoztattak, ami megfelel az EU-25 teljes foglalkoztatott lakossága 3,1 %-ának.

- (4) Az audiovizuális ágazatnak nyújtott közösségi támogatás figyelembe veszi a Szerződés 151. cikkét, amely kimondja, hogy a Közösség és a tagállamok erősítik az együttműködést a harmadik országokkal és a kultúra területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, és hogy a Közösség figyelembe veszi a kulturális szempontokat a tevékenysége során, különösen a kulturális sokszínűségének tiszteltetben tartása és támogatása érdekében.
- (5) Az európai kulturális menetrendről szóló, 2007. november 16-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ a Tanács úgy vélte, hogy a kultúra a nemzetközi kapcsolatok létfontosságú eleme, és aláhúzta, hogy szükséges megerősíteni szerepét az EU külkapcsolataiban és fejlesztési politikájában. Az Európai Parlament az „Európai kulturális menetrend a globalizálódó világban” című 2008. április 10-i állásfoglalásában szintén aláhúzta – tekintettel a kulturális kifejezőmódok sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményre – a kulturális dimenzió valamennyi szakpolitikába és programba – így a külső politikákba és a fejlesztésbe – való integrálásának fontosságát.
- (6) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács kérésében ülésező képviselői 2008. november 21-én következtetéseket ⁽⁵⁾ fogadtak el a kulturális sokféleségnek és a kultúrák közötti párbeszédnek az Unió és a tagállamok külkapcsolataiban való előmozdításáról.
- (7) A Bizottság „Európa a világban” című, 2006. június 8-i közleményében kiemeli az EU belső és külső politikái közötti elválaszthatatlan kapcsolódást, és hangsúlyozza, hogy Európának megvan a lehetősége arra, hogy részesüljön a feltörekvő piacok és a globalizáció által teremtett új lehetőségekből, mivel nyílt társadalommal rendelkezik, amely képes befogadni embereket, eszméket és új technológiákat.

⁽¹⁾ 2009. március 25-i vélemény (HL C 228., 2009.9.22., 100. o.).

⁽²⁾ 2009. április 21-i vélemény (HL C 200., 2009.8.25., 51. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 7-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 14-i határozata

⁽⁴⁾ HL C 287., 2007.11.29., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 320., 2008.12.16., 10. o.

- (8) Az Európai Unió fontos hajtóerő volt a kulturális kifejezőmódok sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO egyezmény elfogadásához vezető folyamatban, mely egyezmény 2007. március 18-án lépett hatályba, miután azt az Európai Közösség és 13 EU-tagállam 2006. december 18-án ratifikálta. Az egyezmény célja a nemzetközi együttműködés és szolidaritás erősítése valamennyi ország kulturális kifejezőmódjainak támogatása érdekében. Az egyezmény 12. cikkének e) pontja szerint az egyezményben részes felek „ösztö-nözzék a koprodukciós és közös terjesztési megállapo-dások megkötését”.
- (9) Számos tagállami tevékenység célja az európai és harmadik országok audiovizuális ágazatai közötti együtt-működés – például nemzetközi koprodukciós alapok és koprodukciós szerződések – előmozdítása. A közösségi támogatás kiegészíti az ilyen tevékenységeket.
- (10) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 11. cikkében elismeri a véleménynyilvánítás szabadságát és a tömegtájékoztató sokszínűségét.
- (11) A MEDIA Plus program értékeléséről szóló jelentés rámu-tatott a nemzetközi piacok fontosságára az európai audi-ovizuális iparág problémáinak megoldásában.
- (12) Az elmúlt két évtizedben jelentősen megváltozott a nemzetközi audiovizuális piac, és jelenleg új kihívásokkal néz szembe elsősorban az olyan technológiai fejlemények hatására, mint a digitális filmvetítés, a lekérhetővideo-szolgáltatás (video on demand, VOD) és a többcsatornás digitális televíziózás. Ez erőteljes pénzügyi növekedést és ígéretes befektetéseket eredményezett, következésképpen erősítette és növelte a további audiovizuális tartalmak iránti keresletet, számos lehetőséget kínálván a vállala-toknak. Ennek megfelelően jelentős és egyre növekvő az érdeklődés a különféle digitális alkalmazásokkal kapcsolatos projektek fejlesztése iránt. Szoros kapcsolat áll fenn továbbá a projektek keretében megvalósuló nemzetközi együttműködés és az Unió azon képessége között, hogy világszerte előmozdítsa az audiovizuális kérdésekre vonatkozó szabályozási modelljét, valamint az audiovizuális és elektronikus hírközlés közötti konver-genciát.
- (13) Tekintettel az audiovizuális politika nemzetközi dimenzi-ójának növekvő fontosságára, az Európai Parlament 2007. december 13-án elfogadta a 2008. évi költségvetés keretében a MEDIA International nevű előkészítő intéz-kedést, amely az Unió harmadik országbeli audiovizuális piacokkal való kapcsolatainak fejlesztésére összpontosít, valamint lehetőséget nyújt az audiovizuális ágazatban az európai és harmadik országbeli szakemberek közötti kapcsolatok és hálózatok strukturálására és megerősíté-sére, az európai iparág és az érintett harmadik országok kölcsönös előnyére. Az ezt követő pályázati felhívások iránt élénk érdeklődés mutatkozott mind európai, mind harmadik országbeli szakemberek részéről. Tizennyolc projektet választottak ki támogatásra. A MEDIA Internati-onal előkészítő intézkedés első éve tehát megerősítette az ágazat érdekeit és szükségleteit a nemzetközi területen, valamint a közösségi fellépés szükségességét.
- (14) Az Európai Parlament meghosszabbította a MEDIA Inter-national előkészítő intézkedést, és 2009-re megemelte költségvetését.
- (15) 2008. május 19-én, egy cannes-i informális találkozón több tagállam audiovizuális ügyekért felelős minisztere üdvözölte az Európai Parlamentnek a MEDIA Internati-onal előkészítő intézkedésre irányuló kezdeményezését, és arra ösztönözte a Bizottságot, hogy „folytassa e kezde-ményezés fejlesztését, és vizsgálja meg, hogy kívánatos-e és lehetséges-e javaslatot előterjeszteni az audiovizuális iparág európai és harmadik országbeli szakemberei közötti együttműködés minden résztvevő javára történő előmozdítását célzó támogatási programra”.
- (16) Egy nyilvános konzultáció megmutatta, hogy az audiovi-zuális ágazat európai és harmadik országbeli szakemberei közötti megerősített együttműködés komoly támogatást élvez, elsősorban a képzés, a koprodukciók elősegítése, az audiovizuális alkotások forgalmazása és terjesztése (bele-értve az új platformokat is, mint például a VOD és az internetprotokoll-alapú televíziózás [IPTV]), valamint a mozgóképműveltség terén.
- (17) A harmadik országok audiovizuális piacára való belépést a piaci ismereteknek az e piacokon működő szakemberek közötti terjesztése és köztük hálózatok kiépítése révén kell elősegíteni. E célból a képzés nyújtására irányuló projekteket az adott program keretében kell támogatni.
- (18) A forgalmazói ágazat döntően befolyásolja az audiovizu-ális alkotások kínálatának sokszínűségét és a fogyasztói választékot. Az európai forgalmazók kisvállalatok, amelyek a piac szerkezete és széttagoltsága miatt – nagy, vertikálisan integrált versenytársaikkal szemben – nem rendelkeznek a nemzetközi piacra való belépéshez szükséges eszközökkel. Ráadásul megjelennek új szereplők és terjesztési csatornák, amelyek egyre több audiovizuális tartalom létrejöttét ösztönzik vagy követelik meg. Helyénvaló ezért intézkedéseket hozni, amelyekkel javítható az európai alkotások harmadik országokban és a harmadik országbeli alkotások Európában történő forgalmazása, terjesztése és bemutatása.
- (19) Szükség van tehát az audiovizuális ágazatban közösségi program létrehozására, amely pénzügyi támogatást nyújt projektek számára az információcsere és a képzés, a versenyképesség, a forgalmazás, a terjesztés és az audio-vizuális tartalom bemutatása terén.

- (20) A maximális kölcsönös haszon biztosítása és az adminisztráció egyszerűsítése érdekében, a program hatálya alá tartozó projekteket az Unió és a harmadik országok szakemberei közösen kell előterjeszteniük, és azokat közösen kell végrehajtaniuk, és e projekteknek elő kell mozdítaniuk a nemzetközi hálózatépítést. Az adminisztráció egyszerűsítése érdekében a projektet egy, a programban részt vevő országban letelepedett szakembernek kell koordinálnia.
- (21) Megfelelő intézkedéseket kell kidolgozni és végrehajtani a szabálytalanságok és csalások megelőzésére, valamint az elvesztett vagy szabálytalanul átutalt vagy felhasznált pénzeszközök visszaszerzésére.
- (22) Célszerű meghatározni a program egész időtartamára azt a pénzügyi keretösszeget, amely a költségvetési hatóság elsődleges hivatkozási alapjául fog szolgálni a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 37. pontja értelmében.
- (23) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) A program felügyeletére és értékelésére vonatkozó szabályoknak rendelkezniük kell a részletes éves jelentésekről, valamint konkrét, mérhető, megvalósítható, releváns és időben körülhatárolt célokról és mutatókról.
- (25) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintettel a tervezett intézkedések nemzetek feletti és nemzetközi jellegére, és ezért ezen intézkedések léptéke és hatásai miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A program létrehozása és céljai

- (1) Ez a határozat létrehozza a MEDIA Mundus programot (a továbbiakban: a program) az audiovizuális ágazatban megvaló-

sítandó nemzetközi együttműködési projektek finanszírozására, a 2011. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan.

- (2) A program célja az európai audiovizuális ipar versenyképességének növelése, annak lehetővé tétele, hogy Európa hatékonyabban tudja érvényesíteni kulturális és politikai szerepét a világban, továbbá a fogyasztói választék és a kulturális sokféleség növelése. A program törekedni fog a harmadik országbeli piacokhoz való hozzáférés javítására, valamint a bizalom és hosszú távú munkakapcsolatok megteremtésére.

2. cikk

A program hatálya

A program címzettjei európai és harmadik országbeli szakemberek.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „európai szakember”: olyan szakember, aki:

a) az alábbi országok valamelyikének állampolgára:

i. valamely EU tagállam; vagy

ii. valamely EFTA állam, amely tagja az EGT-nek, összhangban az EGT-megállapodás VI. részének rendelkezéseivel; vagy

iii. valamely – az 1718/2006/EK határozat ⁽³⁾ 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett, és a ii. alpontban még nem említett – ország, amennyiben ez az ország:

— kinyilvánítja szándékát, hogy a program tagja kíván lenni, és

— hozzájárulást fizet, amelyet a MEDIA 2007 programhoz való hozzájárulásával azonos alapon kell kiszámítani;

vagy

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽³⁾ Az európai audiovizuális ágazatot támogató program végrehajtásáról (MEDIA 2007) szóló, 2006. november 15-i 1718/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 327., 2006.11.24., 12. o.).

- b) az a) pont i. alpontjában említett, vagy az a) pont ii. vagy iii. alpontjában foglalt feltételeknek megfelelő valamely országban székhellyel rendelkező jogi személy, amely közvetlenül vagy többségi részesedés révén az említett ország vagy országok, vagy az említett országok egy vagy több állampolgárának tulajdonában van, és a tulajdonában is marad a projekt végéig;
2. „harmadik országbeli szakember”: olyan szakember, aki nem európai szakember;
3. „harmadik ország”: az 1. pont a) pontjának i. alpontjában nem említett ország vagy nem olyan ország, amely megfelel az 1. pont a) pontjának ii. vagy iii. alpontjában foglalt követelményeknek;
4. „audiovizuális alkotás”: hangos vagy néma mozgóképek sorozata. Audiovizuális alkotás például a játékfilm, a dokumentumfilm és az animációs film;
5. „európai alkotások”: az 1. pont a) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett országokból származó audiovizuális alkotások.

4. cikk

A programban való részvétel feltételei

- (1) Ahhoz, hogy a program keretében támogatásra legyenek jogosultak, a projektet európai és harmadik országbeli szakembereknek közösen kell előterjeszteniük, és közösen kell végrehajtaniuk.
- (2) Az egyes projekteknek elő kell segíteniük a nemzetközi hálózatépítést. Ennek érdekében minden projektnek legalább három partner részvételével kell megvalósulnia. Csak két partnerrel rendelkező projektek is elfogadhatók azonban, ha a kapcsolat kialakítás szükséges mértéke biztosított.
- (3) Az egyes projektek koordinálását európai szakembernek kell végeznie, és abban legalább egy harmadik országbeli partnert is be kell vonni. A koordinátor feladata az előterjesztés benyújtása, a projekt irányítása, valamint pénzügyi adminisztrációja és végrehajtása.

II. FEJEZET

A PROGRAM KONKRÉT CÉLJAI

5. cikk

1. konkrét cél: információcsere, képzés és piackutatás

Az információcsere és a képzés terén a program működési célja az európai és a harmadik országbeli szakemberek készségeinek fejlesztése, elsősorban az alábbiak révén:

- a) annak elősegítése, hogy a szakemberek tisztában legyenek különösen a saját audiovizuális piacuk működési feltételeivel,

jogi szabályozási keretével (beleértve a szellemi tulajdonjogok területét is), pénzügyi rendszereivel és együttműködési lehetőségeivel;

- b) a szakemberek közötti audiovizuális együttműködés biztosítása és megkönnyítése az audiovizuális piacokkal kapcsolatos tudásszintjük javítása révén;
- c) a hálózatépítés és hosszú távú munkakapcsolatok kialakításának elősegítése, különösen ösztöndíjak révén; vagy
- d) a szakmai alap- és továbbképzés támogatása.

6. cikk

2. konkrét cél: versenyképesség és forgalmazás

Az európai audiovizuális ipar versenyképességének, az európai alkotások Európán kívüli és a harmadik országbeli audiovizuális alkotások Európán belüli forgalmazásának javítása tekintetében a program működési céljai a következők:

- a) az európai alkotások számára harmadik országbeli partnerek felkutatásának elősegítése. A program támogatja a koprodukciós piacok és partnerkereső rendezvények (pitching) szervezését a lehetséges partnerek (pl. forgatókönyvírók, rendezők, színészek, producerek és forgalmazók) egymásra találásának céljából;
- b) az európai alkotások harmadik országbeli piacokon és a harmadik országbeli audiovizuális alkotások Európában történő nemzetközi értékesítésének és promóciójának ösztönzése. A program ösztönzi a jogtulajdonosok/értékesítési ügynökök/forgalmazók csoportjai közötti megállapodások megkötését a forgalmazás (pl. filmszínházakban, televízióban, IPTV-n, webtv-n és VOD-platformokon) és a promóció biztosítására.

7. cikk

3. konkrét cél: terjesztés

Az európai alkotások harmadik országokban és a harmadik országbeli alkotások Európában történő terjesztésének és láthatóságának előmozdítása, továbbá a közönség kulturálisan sokszínű audiovizuális tartalom iránti igényének, különösen a fiatalok körében történő növelése érdekében a program működési céljai az alábbiak:

- a) az európai és a harmadik országbeli filmszínház-üzemeltetők ösztönzése az audiovizuális alkotások exkluzív első forgalomba hozatalára vonatkozó műsorra tűzési és bemutatási feltételek (a vetítések időtartama, helyszíne és száma) kölcsönös javítására. A program támogatja az Európában és a harmadik országokban vetítőtermet üzemeltető olyan mozihálózatok által benyújtott projekteket, amelyek a partnerük vagy partnereik területén jelentős számú audiovizuális alkotást tűznek műsorra;

- b) az audiovizuális tartalmak kínálatának bővítése, valamint a harmadik országokból származó audiovizuális alkotások európai forgalmazási csatornákon (pl. televízió, IPTV, webtvé, VOD-platformok) és az európai alkotások nemzetközi forgalmazási csatornákon történő terjesztésére és forgalmazására vonatkozó feltételek javítása. A program támogatja a műsorszolgáltatók (vagy VOD-platformok) és jogtulajdonosok közötti olyan partnerségeket, amelyek célja audiovizuális alkotások csomagjainak televíziós terjesztése vagy az alkotások katalógusának VOD-platformokon történő forgalmazása;
- c) az audiovizuális alkotások sokszínűségének nemzetközi szintű előmozdítását és a közönség kulturálisan sokszínű audiovizuális tartalom iránti igényének fokozását szolgáló rendezvények, valamint a mozgóképműveltséget előmozdító kezdeményezések szervezésének megkönnyítése, elsősorban a fiatal közönség számára.

III. FEJEZET

A PROGRAM VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK ÉS SZABÁLYOK

8. cikk

Pénzügyi rendelkezések

- (1) Az e határozat értelmében finanszírozott intézkedéseket az 1605/2002/EK, Euratom rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell végrehajtani.
- (2) A 2342/2002/EK, Euratom rendelet ⁽²⁾ 176. cikke (2) és (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság a kedvezményezettek és az intézkedés jellege függvényében eldöntheti, hogy mentesülhetnek-e az intézkedés vagy munkaprogram sikeres végrehajtásához szükséges szakmai készségek és képesítések ellenőrzése alól.
- (3) Az intézkedés jellege szerint a finanszírozás történhet támogatás (visszatéríthető a programmal kapcsolatos hozzájárulás tekintetében, kivéve a szinkronizálásra/feliratozásra nyújtott támogatást) vagy ösztöndíj formájában. A Bizottság díjakat is odaítélhet a program tevékenységei és projektjei számára. A tevékenység jellegétől függően engedélyezhető az átalányfinanszírozás vagy a termékegységre vetített költségkalkuláció alkalmazása, összhangban a 2342/2002/EK, Euratom rendelet 181. cikkével.
- (4) A program keretében odaítélt támogatás nem haladhatja meg a finanszírozandó projekt végső költségeinek 50 %-át. A pénzügyi támogatás azonban elérheti a 80 %-ot is olyan esetekben, ahol az éves munkaprogram és a pályázati felhívás kifejezetten rendelkezik erről.

⁽¹⁾ Az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Községek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 2002.12.31., 1. o.).

(5) Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 113. cikke (1) bekezdésének megfelelően, és figyelemmel a 2342/2002/EK, Euratom rendelet 172. cikkének (1) bekezdésére is, a kedvezményezettek hozzájárulása teljesen vagy részben természetben is nyújtható, ha a hozzájárulás értéke a ténylegesen felmerült és számviteli bizonylatokkal kellően alátámasztott költségek vagy a szóban forgó piacon általánosan elfogadott költségek alapján megállapítható. E hozzájárulások kiterjedhetnek a képzésre vagy promóciós célokra rendelkezésre bocsátott helyiségekre is.

(6) Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 112. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság határozhat úgy – ha az éves munkaprogram és a pályázati felhívás erről rendelkezik –, hogy a projekt végrehajtásához közvetlenül kapcsolódó költségek jogosultak támogatásra, még akkor is, ha azok részben a kiválasztási eljárás előtt merültek fel a kedvezményezettnél.

9. cikk

A program végrehajtása

(1) A Bizottság felel a program végrehajtásáért a mellékletben megállapított rendelkezésekkel összhangban. A Bizottság lépéseket tesz annak biztosítására, hogy az 5–7. cikkben meghatározott konkrét célok keretében támogatott tevékenységek kiegészítsék egymást.

(2) A program végrehajtásához szükséges alábbi intézkedéseket a 10. cikk (2) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni:

- a) éves munkaterv, a prioritások megjelölésével;
- b) a program forrásainak éves belső bontása, beleértve az egyes területekre vonatkozó intézkedések közötti bontást is;
- c) a program végrehajtására vonatkozó általános irányvonalak;
- d) a pályázati felhívások tartalma, a projektek kiválasztására vonatkozó kritériumok és eljárások meghatározása;
- e) az alábbi összegeket meghaladó közösségi pénzeszközök kiutalására vonatkozó ajánlatok kiválasztása:

— kedvezményezettenként és évenként 200 000 EUR, az 1. konkrét cél esetében,

— kedvezményezettenként és évenként 300 000 EUR, a 2. konkrét cél esetében,

— kedvezményezettenként és évenként 300 000 EUR, a 3. konkrét cél esetében.

(3) A Bizottság a (2) bekezdés e) pontjában felsoroltaktól eltérő kiválasztási határozatokat fogad el. A Bizottság az e bekezdésnek megfelelően hozott kiválasztási határozatokat is beleértve, minden releváns információt közöl az Európai Parlamenttel és a 10. cikkben említett bizottsággal, e határozatok elfogadásától számított két munkanapon belül.

10. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját az 1718/2006/EK határozat 11. cikke alapján létrehozott, a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

(3) Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidő két hónap.

11. cikk

A program hozzájárulása egyéb közösségi politikákhoz és elvekhez

A program hozzájárul a Közösség horizontális politikáinak és elveinek megerősítéséhez, az alábbiak révén:

- a) hozzájárul az Unióról mint a béke, a jólét és a biztonság térségéről szóló vitához és tájékoztatáshoz;
- b) előmozdítja a véleménynyilvánítás szabadságának alapelvét;
- c) ösztönzi a kulturális sokszínűséget, a közös értékek, a kultúrák közötti párbeszéd és a többnyelvűség fontosságával kapcsolatos tudatosságot a világban;
- d) gyarapítja az európai gazdaság tudásalapját, és hozzájárul az Unió globális versenyképességének megerősítéséhez; és
- e) segíti a nemek, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelmet.

12. cikk

Összeegyeztethetőség és kiegészítő jelleg

A Bizottság különös figyelmet fordít a program és az egyéb releváns közösségi politikák, eszközök és intézkedések közötti összhangra és komplementaritásra, különösen a MEDIA 2007 program és az audiovizuális és kulturális ágazatokban harmadik országokkal folytatott külső együttműködési programok koordinálására és végrehajtására.

13. cikk

Felügyelet és értékelés

(1) A Bizottság rendszeresen figyelemmel követi a projekteket. A program végrehajtása során figyelembe kell venni a felügyeleti folyamat eredményeit.

(2) A Bizottság biztosítja, hogy sor kerüljön a program külső és független értékelésére.

(3) A Bizottság az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé terjeszti a következőket:

a) a program esetleges folytatásáról szóló közlemény, 2012. január 31-ig;

b) utólagos értékelő jelentés, 2015. december 31-ig.

14. cikk

Pénzügyi keretösszeg

(1) A program végrehajtására az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott időszakra rendelkezésre álló keretösszeg 15 000 000 EUR.

(2) Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság engedélyezi a pénzügyi keret határain belül.

IV. FEJEZET

HATÁLYBALÉPÉS

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2011. január 1-jétől kell alkalmazni.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

MELLÉKLET

VÉGREHAJTANDÓ INTÉZKEDÉSEK

1. Konkrét cél: információcsere, képzés és piackutatás*Működési cél:*

Az európai és a harmadik országbeli szakemberek készségeinek fejlesztése, valamint a tájékozottsági és tudásszintjük növelése.

Végrehajtandó intézkedések:

- Támogatni az európai és harmadik országbeli gyakornokok és oktatók részvételével zajló képzési modulok kidolgozását és végrehajtását, összpontosítva az audiovizuális alkotások gyártásának, koprodukciójának, forgalmazásának, bemutatásának és terjesztésének feltételeire a releváns nemzetközi piacokon.
- Támogatni az európai és harmadik országbeli gyakornokok és oktatók részvételével zajló képzési modulok kidolgozását és végrehajtását, összpontosítva az audiovizuális alkotások gyártásával, utómunkálataival, forgalmazásával (beleértve az új forgalmazási csatornákat is, mint pl. a lekérhetővideo-szolgáltatást [VOD], az internetprotokoll-alapú televíziózást [IPTV] és a webtvét is), marketingjével és archiválásával kapcsolatos új technológiák bevonására.
- Ösztönözni az intézmények közötti cseréket és/vagy a meglévő továbbképzési tevékenységeket.
- Hozzájárulni oktatók képzéséhez.

2. Konkrét cél: versenyképesség és forgalmazás*(1) Működési cél:*

Koprodukciós partnerek felkutatásának elősegítése.

Végrehajtandó intézkedések:

- Támogatni fórumok szervezését a nemzetközi koprodukciók fejlesztése, finanszírozása, az azokban megvalósuló együttműködés, és a koprodukciók előértékesítése céljából, különös tekintettel a koprodukciós piacokra és partnerkereső rendezvényekre (pitching), amelyek célja a lehetséges partnerek (pl. forgatókönyvírók, rendezők, színészek, producerek és forgalmazók) összehozása.

(2) Működési cél:

Az audiovizuális alkotások nemzetközi értékesítésének és promóciójának ösztönzése.

Végrehajtandó intézkedések:

- Ösztönözni az európai és harmadik országbeli jogtulajdonosok/értékesítési ügynökök/forgalmazók csoportjai közötti megállapodások megkötését egymás audiovizuális alkotásai forgalmazásának (pl. filmszínházakban, televízióban, IPTV-n, webtvén vagy VOD-platformokon) biztosítására a partnerük vagy partnereik területén.
- Tájékoztatni a közvéleményt megerősített promóciós kampányok révén az európai országokból származó filmek bemutatásáról világszerte, továbbá a harmadik országbeli filmek bemutatásáról Európában.
- Támogatni a szinkronizálást és feliratozást az európai és a harmadik országbeli audiovizuális alkotások minden rendelkezésre álló csatornán keresztül történő forgalmazása és terjesztése céljából, a producerek, forgalmazók és műsorszolgáltatók javára.
- Ösztönözni az európai és a harmadik országbeli jogtulajdonosok/értékesítési ügynökök/forgalmazók közötti művészeti és ágazati együttműködési hálózatok létrejöttét és megszilárdítását.

3. Konkrét cél: terjesztés

(1) Működési cél

Az európai és a harmadik országbeli vetítőterem-üzemeltetők ösztönzése az audiovizuális alkotások exkluzív első forgalomba hozatalára vonatkozó műsorra tűzési és bemutatási feltételek kölcsönös javítására.

Végrehajtandó intézkedések:

- Támogatni európai és harmadik országbeli filmszínház-tulajdonosok által benyújtott olyan projekteket, amelyek európai és harmadik országbeli filmek egy jelentős részének kereskedelmi mozikban, meghatározott minimális időszakban, exkluzív forgalomba hozatal keretében történő műsorra tűzésére irányulnak. Az odaítélendő támogatás különösen attól függ, hogy a filmszínházak a referencia-időszakban harmadik országbeli filmeket (vagy a harmadik országbeli filmszínház-tulajdonosok esetén európai filmet) milyen hosszú ideig, hol és hányszor vetítenek.
- Támogatni az európai és harmadik országbeli filmszínház-tulajdonosok hálózatainak létrehozását és megszilárdítását, amelyek közös intézkedéseket dolgoznak ki az ilyen típusú műsorképzésre.

(2) Működési cél

Az audiovizuális tartalmak kínálatának bővítése, valamint a harmadik országbeli audiovizuális alkotások európai forgalmazási csatornákon és az európai alkotások harmadik országbeli forgalmazási csatornákon történő terjesztésére és forgalmazására vonatkozó feltételek javítása.

Végrehajtandó intézkedések:

- Támogatni olyan, európai és harmadik országbeli műsorszolgáltatók (vagy VOD-platformok stb.) és jogtulajdonosok közötti partnerségeket, amelyek célja európai és harmadik országbeli alkotások csomagjainak televíziós terjesztése vagy európai és harmadik országbeli alkotások katalógusának forgalmazása VOD-platformokon.
- Kölcsönös bizalmat és hosszú távú munkakapcsolatokat kialakítani európai és harmadik országbeli műsorszolgáltatók, VOD-platformok és jogtulajdonosok között.

(3) Működési cél

Rendezvények és a mozgóképműveltséggel kapcsolatos kezdeményezések szervezésének elősegítése.

Végrehajtandó intézkedések:

- Támogatni az európai és harmadik országbeli mozgóképműveltséggel kapcsolatos kezdeményezések – különösen a fiatal közönséget megcélzók – közötti hálózatépítést, az audiovizuális alkotások sokszínűségének nemzetközi szintű előmozdítása céljából.
 - Támogatni az európai és harmadik országbeli műsorszolgáltatók közötti, a fiatal közönségnek szánt audiovizuális alkotások sugárzását célzó partnerségeket.
-

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2009. október 9.)

az Európai Szén- és Acélközösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodások hatályon kívül helyezéséről

(2009/804/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

az ezekből a megállapodásokból származó jogokat és kötelezettségeket.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére, összefüggésben 300. cikke (3) bekezdésének első mondatával,

(3) Az ESZAK-Szerződés lejártá óta már nem indokolt a szén- és acéltermékekre vonatkozó külön szabályozás fenntartása.

tekintettel a Bizottság javaslatára,

(4) Az ESZAK és a Svájci Államszövetség közötti nemzetközi megállapodások hatályon kívül helyezése részét képezi a közösségi jogszabályok javítására irányuló intézkedéseknek,

mivel:

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

(1) Az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés 97. cikke szerint a szerződés 2002. július 23-án lejárt.

(2) Az Európai Közösségek tagállamai kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselőinek 2002/595/EK határozata ⁽¹⁾ szerint az ESZAK harmadik országokkal kötött nemzetközi megállapodásaiból származó jogok és kötelezettségek az Európai Közösségre szállnak át. A Tanács 2002/596/EK határozatával ⁽²⁾ a Közösség átvette

1. cikk

Kölcsönös egyetértés alapján az Európai Szén- és Acélközösség és a Svájci Államszövetség közötti következő megállapodások hatályukat veszítik:

1. Az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága és a Svájci Államszövetség közötti 1956. május 7-i konzultációs megállapodás ⁽³⁾;

2. Az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai és a Svájci Államszövetség közötti 1972. július 22-i megállapodás ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ A tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek 2002/595/EK határozata (2002. július 19.) az ESZAK által megkötött nemzetközi megállapodások tekintetében az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés lejáratainak következményeiről (HL L 194., 2002.7.23., 35. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2002/596/EK határozata (2002. július 19.) az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés lejárta az ESZAK által megkötött nemzetközi megállapodásokra gyakorolt következményeiről (HL L 194., 2002.7.23., 36. o.).

⁽³⁾ HL 7., 1957.2.21., 85. o.

⁽⁴⁾ HL L 350., 1973.12.19., 13. o.

3. Az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodásnak a Liechtensteini Hercegségre való érvényességéről szóló, 1972. július 22-i kiegészítő megállapodás ⁽¹⁾, és az ezekhez kapcsolódó valamennyi, pótló és kiegészítő megállapodás és jegyzőkönyv.

2. cikk

A Bizottságot felhatalmazzák arra, hogy válaszolja meg Svájcnak az Európai Közösségek mellé akkreditált képviselőjének 2004. november 10-én kelt szóbeli jegyzékét az e határozat mellékletében található szóbeli jegyzékkel.

Kelt Brüsszelben, 2009. október 9-én.

a Tanács részéről

az elnök

Å. TORSTENSSON

⁽¹⁾ HL L 350., 1973.12.19., 29. o.

MELLÉKLET

SZÓBELI JEGYZÉK

Az Európai Községek Bizottsága tisztelettel igazolja Svájcnak az Európai Községek mellé akkreditált képviselének 2004. november 10-én kelt, a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség közötti több megállapodás hatályon kívül helyezéséről szóló jegyzéke vételét, melynek tartalma a következő:

„Svájcnak az Európai Községek mellé akkreditált képviselte tisztelettel a következőkről tájékoztatja az Európai Községek Bizottságát az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága és a Svájci Államszövetség közötti 1956. május 7-i konzultációs megállapodás, az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai és a Svájci Államszövetség közötti 1972. július 22-i megállapodás, és az ezekhez kapcsolódó összes pótmegállapodás alapján:

Az Európai Unió Tanácsa 2002. július 19-én arról határozott, hogy az Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK) által megkötött nemzetközi megállapodásokból származó jogok és kötelezettségek az Európai Községre szállnak át. Mivel az ESZAK 2002. július 23-án megszűnt, az előbbi és a Svájci Államszövetség közötti megállapodások rendelkezései elvesztették gyakorlati jelentőségüket. A Képviselő tisztelettel javasolja a Bizottságnak a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 54. cikkének b) pontja szerint a következő megállapodások kölcsönös egyetértés alapján történő hatályon kívül helyezését:

- A Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség Főhatósága közötti 1956. május 7-i konzultációs megállapodás
- A Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai közötti 1972. július 22-i megállapodás
- A Görög Köztársaságnak a Községhez való csatlakozását követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség közötti megállapodáshoz csatolt 1980. július 17-i kiegészítő jegyzőkönyv
- A Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai között létrejött megállapodásnak a Liechtensteini Hercegségre való érvényességéről szóló, 1972. július 22-i kiegészítő megállapodás (zárásként és nyilatkozatokkal)
- A Görög Köztársaságnak a Községhez való csatlakozását követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai között létrejött megállapodásnak a Liechtensteini Hercegségre való érvényességéről szóló kiegészítő megállapodáshoz csatolt 1980. július 17-i kiegészítő jegyzőkönyv
- A harmonizált áruláró és kódrendszer hatálybalépését követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai között létrejött megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv
- A harmonizált áruláró és kódrendszer hatálybalépését követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai között létrejött megállapodásnak a Liechtensteini Hercegségre való érvényességéről szóló kiegészítő megállapodáshoz csatolt pótgjegyzőkönyv
- A Spanyol Királyságnak és a Portugál Köztársaságnak a Községhez való csatlakozását követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai közötti megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv
- A Spanyol Királyságnak és a Portugál Köztársaságnak a Községhez való csatlakozását követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai közötti megállapodáshoz csatolt második kiegészítő jegyzőkönyv
- A Spanyol Királyságnak és a Portugál Köztársaságnak a Községhez való csatlakozását követően a Svájci Államszövetség és az Európai Szén- és Acélközösség tagállamai között létrejött megállapodásnak a Liechtensteini Hercegségre való érvényességéről szóló kiegészítő megállapodáshoz csatolt pótgjegyzőkönyv

és az ezekhez kapcsolódó valamennyi pó- és kiegészítő megállapodás.

Amennyiben a Bizottság egyetért ezzel a javaslattal, a Képviselő tisztelettel javasolja, hogy ez a jegyzék és a Bizottság válasza képezi az említett megállapodásokat hatályon kívül helyező megállapodást, mely a Község válaszárol történő értesítést követő napon lép hatályba.”

A Bizottság tisztelettel tájékoztatja a Képviselőt arról, hogy a Tanács 2009. október 9-i határozata alapján az Európai Közöség nevében egyetért a fent említett megállapodások hatályon kívül helyezéséről szóló javaslattal.

A Képviselőlet javaslata és ez a jegyzék képezi az említett megállapodások hatályon kívül helyezéséről szóló megállapodást, mely az e válaszról történő értesítést követő napon lép hatályba.

A Liechtensteini Hercegséget tájékoztatják e megállapodások hatályon kívül helyezéséről.

A Bizottság megragadja ezt az alkalmat, hogy a Képviselő felé kifejezésre juttassa mély nagyrabecsülését.

Brüssel,

A TANÁCS HATÁROZATA

(2009. október 19.)

az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás megkötéséről

(2009/805/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37., 133. cikkére és 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára, összefüggésben 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság a Közösség nevében tárgyalásokat folytatott a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodásról.
- (2) A megállapodást annak záróokmányával együtt a Közösség nevében 2008. december 23-án aláírták, figyelemmel annak megkötésére, összhangban a 2008. december 18-i 2008/979/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾.
- (3) A megállapodást jóvá kell hagyni,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás ⁽²⁾ 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodást, a záróokmányhoz csatolt nyilatkozattal együtt a Közösség nevében a Tanács jóváhagyja.

2. cikk

A megállapodás 2. cikkében előírt értesítést a Közösség nevében a Tanács elnöke teszi meg ⁽³⁾.

3. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 19-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ HL L 352., 2008.12.31., 23. o.

⁽²⁾ HL L 352., 2008.12.31., 24. o.

⁽³⁾ A Tanács Főtitkársága gondoskodik a megállapodás hatálybalépése napjának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetéséről.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2009. október 19.)

a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) alapokmányának az Európai Közösség nevében történő aláírásáról

(2009/806/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére, valamint 300. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) 2009. január 26-án Bonnban az alapító konferencia keretében 75 állam, köztük 20 európai uniós tagállam aláírta a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség alapokmányát ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alapokmány).
- (2) Az alapokmány szerint a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) célja, hogy előmozdítsa minden megújuló energiaforrás széles körű és fokozott elfogadottságát és fenntartható használatát, figyelembe véve a nemzeti és belföldi prioritásokat, valamint a megújuló energiával kapcsolatos és az energiahatékonyságot szolgáló intézkedések összehangolt alkalmazásából eredő előnyöket, továbbá hogy segítse a megújuló energiáknak a környezet megóvásához való hozzájárulását, ami a természeti erőforrásokra gyakorolt nyomás csökkentésében, valamint az erdőirtásnak – különösen a trópusi erdőirtásnak –, az elsivatagosodásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének a mérséklésében nyilvánul meg; emellett segítse a megújuló energiáknak az éghajlat védelméhez, a gazdasági növekedéshez és a társadalmi kohézióhoz – ideértve a szegénység elleni küzdelmet és a fenntartható fejlődést –, valamint az energiához való hozzáféréshez és az energiaellátás biztonságához, a regionális fejlődéshez és a nemzedékeken átívelő felelősség kialakításához való hozzájárulását.
- (3) Mind az Európai Közösség, mind annak tagállamai hatáskörökkel rendelkeznek az alapokmány hatálya alá tartozó területeken. Az alapokmány egyes rendelkezései érintik a környezet- és energiapolitikával kapcsolatban elfogadott közösségi jogszabályokban megállapított szabályokat.

- (4) Figyelemmel arra, hogy az alapokmány a megerősítéséről szóló huszonötödik okirat letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba, és arra, hogy az alapokmány addig áll nyitva aláírásra, helyénvaló azt az Európai Közösség nevében a XIX. cikk A. pontjának megfelelően aláírni. Az IRENA 2009. január 26-án tartott alapító konferenciája előkészítő bizottságot hozott létre ⁽²⁾. Az IRENA alapító konferenciáján elfogadott, az IRENA előkészítő bizottságának létrehozásáról szóló határozat 3. pontja szerint az előkészítő bizottság az alapokmány minden egyes aláírójának egy-egy képviselőjéből áll. Az előkészítő bizottság feladata, hogy – többek között ideiglenes munkaprogram és költségvetés kidolgozásával – biztosítsa az IRENA gyors és eredményes létrehozását. Előnyösnek tekinthető az aláírás időpontjától kezdődően teljes körűen részt venni az IRENA tevékenységében. Ezért a Közösségnek az aláírás időpontjától kezdődően képvisellel kell rendelkeznie és részt kell vennie az IRENA előkészítő bizottságában,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap arra, hogy kijelölje a 2009. január 26-án Bonnban alapított Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség alapokmányának az Európai Közösség nevében történő aláírására felhatalmazott személyt vagy személyeket.

2. cikk

Az aláírás értelmében a Közösség képviselve lesz az IRENA alapító konferenciája által létrehozott előkészítő bizottságban.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ A konferenciának az alapokmány hiteles változatairól szóló nyilatkozata az alapokmány szerves részét képezi.

⁽²⁾ IRENA/FC/res.1: Határozat az IRENA előkészítő bizottságának létrehozásáról, Bonn, 2009. január 26.

A TANÁCS HATÁROZATA**(2009. október 21.)****a Régiók Bizottsága egy spanyol póttagjának kinevezéséről****(2009/807/EK)**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 263. cikkére,

1. cikk

A Tanács a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. január 25-ig a Régiók Bizottsága póttagjává nevezi ki:

tekintettel a spanyol kormány javaslatára,

— Miguel LUCENA BARRANQUERO-t, Secretario General de Acción Exterior, Andalucía.

mivel:

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

- (1) A Tanács 2006. január 24-én elfogadta a Régiók Bizottsága tagjainak és póttagjainak a 2006. január 26-tól 2010. január 25-ig tartó időszakra történő kinevezéséről szóló 2006/116/EK határozatot ⁽¹⁾.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 21-én.

- (2) Enrique OJEDA VILA hivatali idejének lejártát követően a Régiók Bizottsága egy póttagjának helye megüresedett,

a Tanács részéről

az elnök

A. CARLGREN

⁽¹⁾ HL L 56., 2006.2.25., 75. o.

A TANÁCS HATÁROZATA**(2009. október 21.)****a Régiók Bizottsága két görög tagjának kinevezéséről****(2009/808/EK)**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 263. cikkére,

tekintettel a görög kormány javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2006. január 24-én elfogadta a Régiók Bizottsága tagjainak és póttagjainak a 2006. január 26-tól 2010. január 25-ig tartó időszakra történő kinevezéséről szóló 2006/116/EK határozatot ⁽¹⁾.
- (2) Christos PALEOLÓGOS elhalálozását, valamint Paris KOUKOULOPOULOS hivatali idejének lejártát követően a Régiók Bizottsága két tagjának helye megüresedett,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. január 25-ig a Régiók Bizottsága tagjává nevezi ki:

- Konstantinos SIMITSIS-t, Kavala város polgármesterét,
- Theodoros GKOTSOPOULOS-t, Pallini (Attica) települési önkormányzati tanácsosát.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. október 21-én.

*a Tanács részéről**az elnök*

A. CARLGREN

⁽¹⁾ HL L 56., 2006.2.25., 75. o.

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. július 8.)

a „groepsrentebox” rendszer Hollandia által tervezett végrehajtásáról (C 4/07
(ex N 465/06))

(az értesítés a C(2009) 4511. számú dokumentummal történt)

(Csak a holland nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/809/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

és adólevonására vonatkozó része („A” intézkedés) tekintetében megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

- (3) A Bizottság ugyanezen levelében arról is tájékoztatta Hollandiát, hogy a valamely vállalkozás minimum 5 %-ának megszerzését célzó rövid lejáratú lekötéseken keletkezett kamatok alacsonyabb adókulcsa („B” intézkedés) az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében nem képez állami támogatást.

miután az említett cikkeknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, és tekintettel ezen észrevételekre,

- (4) Az eljárást megindító bizottsági határozatot közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában ⁽²⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket az intézkedésekkel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) A holland hatóságok 2006. július 13-i levelükben értesítést küldtek az ún. *groepsrentebox* adókulcs-csökkentési rendszerről, amely vállalatcsoporton belüli kapcsolatok esetében alacsonyabb adókulcsot ír elő a kapott kamatok után, illetve lehetővé teszi a fizetett kamatok adóból történő levonását. A holland hatóságok pusztán a jogbiztonság érvényesülése érdekében küldtek értesítést, mivel úgy tekintik, hogy a rendszer általános intézkedés jellegét ölti. A 2006. szeptember 5-i és 2006. november 9-i levelek további tájékoztatással szolgáltak.

- (5) A holland hatóságok 2007. május 7-i levelükben megtették az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket.

- (6) A Bizottság az érdekelt felektől is kapott észrevételeket. A Bizottság ezeket továbbította a holland hatóságoknak, melyeknek lehetőségük nyílt megválaszolni azokat; észrevételeiket 2007. június 29-i levelükben tették meg.

- (2) A Bizottság 2007. február 7-i levelében arról a döntéséről tájékoztatta Hollandiát, hogy a támogatási programnak a vállalatcsoporton belüli kamatok alacsonyabb adókulcsára

- (7) A 2007. november 8-i és 2008. január 29-i levelekben kiegészítő tájékoztatás érkezett a holland hatóságok részéről.

⁽¹⁾ HL C 66., 2007.3.22., 30. o.

⁽²⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- (8) A holland hatóságok 2008. október 7-én Leigh Hancher, a Tilburgi Egyetem európai jogi professzora által készített jogi véleményt nyújtottak be annak kérdésében, hogy a bejelentett intézkedés tartalmaz-e állami támogatást.
- (9) 2008. december 18-i levelükben a holland hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy módosítják ezt az adózási rendszert.

II. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

II.1. Cél

- (10) A holland hatóságok szerint az intézkedés célja az adóügyi megítélésben való különbségtétel megszüntetése a csoportfinanszírozás két eszköze, a saját tőke és az idegen tőke között.
- (11) A jelenlegi helyzetben, ha egy csoporthoz tartozó vállalkozás tőkeinjekciót hajt végre egy olyan vállalkozásnál, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, ellentételezés-ként osztalékot kap, amely a részesedéseket mentesítő szabályok alapján adómentességet élvez, míg ha a vállalkozás pénzt ad kölcsön az ugyanazon csoportba tartozó vállalkozásnak, a kapott kamatot a szokásos társasági adó (25,5 %) alapján adóztatják. A tőkét fogadó vállalkozás nem vonhatja le a tőkeinjekció után fizetett osztalékokat, a kölcsön után fizetett kamat azonban levonható a társasági adó szokásos mértékéből.
- (12) Hollandia rámutat, hogy a jogilag független szervezetek szervezeti felépítésének megválasztását általában a társasági jogból fakadó, vagy gazdasági megfontolások vezérlik. A polgári jogban a saját tőke és az idegen tőke közötti különbségtétel (felelősség, visszafizetési feltételek, biztonság, szavazati jogok stb.) nincs összefüggésben a csoportfinanszírozással, mivel az adózási következmények nagyban különböznek. A csoportokon belül a finanszírozási feltételeket az alkalmazandó adórendszer szerinti legalacsonyabb adóteher elérése érdekében választják meg. Ennek eredményeképpen a csoporton belüli idegen tőke vagy saját tőke biztosításának kérdését elsősorban adózási megfontolások vezérlik.
- (13) Hancher professzor jogi véleményében kiemeli, hogy több OECD-országban rendkívül fontos politikai kérdés az idegen, illetve saját tőkéből történő vállalati finanszírozás adóügyi megítélését érintő különbségtétel hatása, valamint az ebből fakadó káros következmények lehetséges megoldásai. Hancher professzor szerint a holland adózási szakirodalomban többször is felmerült a holland társasági adózás alapvető megreformálásának, valamint a vállalatcsoportokon belül az idegen és a saját tőkéből való finanszírozás semleges megítélésének szükségessége.
- (14) A holland hatóságok hangsúlyozzák, hogy az adóügyi megítélés különbségei az arbitrázs bizonyos, gazdaságilag nem kívánatos formáinak kialakulásához vezetnek a csoporton belüli finanszírozás két eszköze között. Egy

csoporton belül a saját tőkéből való kiegészítő finanszírozás vagy idegen tőkéből való (kiegészítő) finanszírozás tetszőleges, de a finanszírozás két típusának adózási következményei egymástól eltérőek. Ez arbitrázshoz vezet, ami torzítja az adórendszer semlegességét. Az intézkedés éppen ezért igyekszik megakadályozni az idegen tőkéből és a saját tőkéből való finanszírozás közötti arbitrázst, és növelni a holland adórendszer semlegességét.

- (15) Az adókulcs-csökkentési rendszer bevezetése elősegíti annak biztosítását, hogy a csoportkapcsolaton belül alkalmazott finanszírozási módszert elsősorban gazdasági megfontolások határozzák meg. Ez a csoporton belüli kamatok adóügyi megítélését sokkal határozottabban összhangba hozza a csoporton belüli osztalékok adóügyi megítélésével, és ezzel hozzájárul a csoporton belüli idegen tőkéből való és a csoporton belüli saját tőkéből való finanszírozás közötti nagyobb semlegesség kialakulásához.
- (16) Az arbitrázs problémája nem merül fel a csoportkapcsolaton kívüli finanszírozás esetében. Itt az eltérő polgári jogi jogkövetkezmények valóban fontosak, hogy az arbitrázs e formája ne fordulhasson elő. A csoportokon belüli és csoportokon kívüli helyzetek közötti különbségek miatt a csoporton kívüli finanszírozási tranzakciók adóügyi semlegessége nem követelmény. Az ügy jellegét tekintve ezért az intézkedés a csoporton belüli kölcsönökre korlátozódik.
- (17) A holland hatóságok arra is felhívják a figyelmet, hogy az utóbbi időben a holland vállalkozások egyre több túlzott kamatösszeget vonnak le. A csoporton belüli kölcsönök és a saját tőke eltérő adóügyi megítélését a vállalkozások egyre inkább kihasználják, az államkincstár rovására.
- (18) Az intézkedés célja, hogy megakadályozza az adóbevételek elapadását azáltal, hogy a vállalkozásokat arra ösztönzi, hogy kölcsönök helyett saját tőkét használjanak, és hogy korlátozza a hollandiai kamatlevonást. A rendszer így kiegészíti a holland alultőkésítési szabályokat, amelyek célkitűzése hasonló, amennyiben a rendszer akadályozza a túlzott kölcsöntőke-financezírozást és gátolja a hollandiai adóalap mesterséges csökkentését.
- (19) A holland hatóságok véleménye szerint a bejelentett rendszer kizárólag technikai jellegű intézkedés.

II.2. Jögalap

- (20) Az intézkedés jögalapja a társasági adóról szóló 1969. évi törvény (*Wet op de vennootschapsbelasting 1969*) 12c. cikke. A rendelkezést 2007. január 1-jei hatállyal vezették be, de a hatálybalépés időpontját elhalasztották mindaddig, amíg a Bizottság állást foglal az állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetőség vonatkozásában.

II.3. Az intézkedés működésének módja

- (21) Hollandiában a társasági adó mértéke általánosságban a társaság bevételeinek 25,5 %-a ⁽³⁾. Az adókulcs-csökkentési rendszer intézkedése bizonyos csoporton belüli kamatokra ettől eltérő adóügyi megítélést ír elő. A csoporton belüli finanszírozással összefüggésben fizetett és kapott kamatok nem tartoznak a 25,5 %-os általános társasági adómérték hatálya alá. A csoporton belüli finanszírozási tranzakciók során kapott és fizetett kamatok pozitív egyenlegét a jövőben 5 %-os mértékű adókulcs-csökkentési rendszer szerinti adókulccsal adóztatják meg, a 25,5 %-os általános társasági adómérték helyett. Amennyiben a kapott és a fizetett kamatok egyenlege negatív, akkor az levonható lesz, de az általános 25,5 %-os mérték helyett csökkentett, 5 %-os mértékben.
- (22) A csökkentett mértékű megadóztatható vagy levonható összeget az adófizető adózási célú nettó eszközállományának (*fiscale vermogen*) egy bizonyos százalékára korlátozzák. A korlátozás célja, hogy meggátolja a tőkehiányos vállalkozásokat abban, hogy visszaéljenek az intézkedéssel, valamint biztosítja, hogy a csökkentett mérték csak akkor legyen alkalmazható, ha a csoporton belüli kölcsönökből származó hozamot saját tőkéből finanszírozták.
- (23) A kamatok rendszerére vonatkozó intézkedés számos visszaélés elleni rendelkezést foglal magában. Különösképpen a hivatalosan harmadik felet (bank) megillető, de valójában egy csoporton belüli szervezetnek fizetett kamatot kell csoporton belül fizetett kamatnak tekinteni. Ez alkalmazandó például a back-to-back konstrukciók ⁽⁴⁾ esetére. A harmadik felet (bank) megillető kamat abban az esetben is korlátozottan levonható, és csoporton belüli kamatnak minősül, ha a kölcsönön keresztül szerzett forrásokkal tőkeinjekciót hajtanak végre egy leányvállalatnál azért, hogy a leányvállalatnál alacsony adószintű, csoporton belüli kamatot generáljanak.
- (24) A holland hatóságok első értesítésükben feltüntették, hogy a rendszer legalább három évig választható lesz. Amennyiben a csoporthoz tartozó valamely vállalkozás a rendszer alkalmazása mellett dönt, az a csoport többi, Hollandiában található vállalkozására is alkalmazandó. Az első kamatszisztem meghatározása alapján azok a vállalkozások támogathatók, amelyek – amint azt a rendszer maga külön megállapította – ugyanahhoz a csoporthoz tartoznak, ami azt jelenti, hogy egy vállalkozás egy másik vállalkozás legalább 50 %-át birtokolja. Más szóval egy csoportnak legalább két vállalkozásból kell állnia, és az anyavállalat a leányvállalat részvényeinek több mint 50 %-a fölött gyakorol ellenőrzést. Minden

vállalkozásnak a hollandiai társasági adó hatálya alá kell tartoznia. Ez azt jelenti, hogy a rendszer alkalmazható bármely, Hollandiában székhellyel rendelkező vállalkozásra vagy minden olyan, Hollandián kívüli székhellyel rendelkező vállalkozásra, amely állandó telephellyel rendelkezik Hollandiában.

II.4. A rendszer módosításai

- (25) Az eljárás folyamán a holland hatóságok világossá tették, hogy a rendszert kötelezővé kívánják tenni. Ezt a 2008. december 18-i keltezésű levélben megerősítették. Az adókulcs-csökkentési rendszer így alkalmazandó lenne minden, a hollandiai társasági adó hatálya alá tartozó jogalany számára a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak fizetett kamat és a csoporthoz tartozó vállalkozásoktól kapott kamat tekintetében.
- (26) A levélben a holland hatóságok a rendszer további két módosításáról is tájékoztatták a Bizottságot. Az első módosítás a csoport tágabb meghatározására vonatkozik a adókulcs-csökkentési rendszer tekintetében. A kapcsolódó jogalanyok körének meghatározását úgy módosították, hogy minden olyan esetre érvényes legyen, ahol egy jogalany közvetlen vagy közvetett módon tényleges ellenőrzést gyakorol egy másik jogalany finanszírozása felett, illetve ahol egy harmadik személy vagy jogalany tényleges ellenőrzést gyakorol a kölcsönmegállapodásban részt vevő két jogalany fölött ⁽⁵⁾. A második módosítás olyan rendelkezést illeszt be, amely a holland polgári jog rendelkezéseinek értelmében megkönnyíti egy (második) vállalkozás létrehozását, hogy az ekképpen létrejött csoport élvezhesse az adókulcs-csökkentési rendszer előnyeit. Így például megszűnne a korlátozott felelősségű társaságok (*besloten vennootschap – BV*) esetében jelenleg kötelező 18 000 EUR-s minimális tőke.

II.5. Költségvetés

- (27) Az eredeti értesítés szerint a bejelentett intézkedés éves költségvetése 475 millió EUR-t tesz ki. A holland hatóságok később azt közölték, hogy a kötelező adókulcs-csökkentési rendszer költségvetési szempontból semleges lesz.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

- (28) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló, 2007. február 7-i határozatában kétségét fejezte ki az intézkedés általános jellege tekintetében. Hangsúlyozta, hogy a rendszer által biztosított alacsonyabb adózás előnyeit csak a vállalatcsoportokhoz tartozó vállalkozások élvezhetnék (*de jure* szelektivitás), és attól tartott, hogy a rendszer a multinacionális csoportoknak kedvezne, szelektív gazdasági előnyt biztosítva ezzel e csoportoknak (*de facto* szelektivitás).

⁽³⁾ 20 %-os kulcs alkalmazandó a 40 000 EUR-t meg nem haladó adóköteles bevételekre, illetve 23,5 %-os mérték alkalmazandó a 40 000 és 200 000 EUR közötti adóköteles bevételekre.

⁽⁴⁾ Back-to-back konstrukcióról beszélünk, ha jogi szempontból a kölcsönt egy bank bocsátja ki, de a valódi kockázat és az átváltási árfolyam az adósok tekintetében a csoport egy vállalatára hárul, például a szóban forgó bank számára nyújtott garancián keresztül.

⁽⁵⁾ Tényleges ellenőrzés áll fenn minden esetben, ha az egyik jogalany rendelkezik a másik jogalany szavazati jogainak többségével, illetve ha egy harmadik személy vagy jogalany rendelkezik a kölcsönmegállapodásban részt vevő mindkét jogalany szavazati jogainak többségével.

- (29) A Bizottság rámutatott, hogy pusztán nemzeti összefüggésben vizsgálva, az intézkedés az adózás szempontjából valószínűleg semleges lenne. A határokon átnyúló tranzakciók összefüggésében azonban azt jelentené, hogy a külföldi székhelyű leányvállalatuknak kölcsönt nyújtó holland vállalkozások az 5 %-os mértékű alacsonyabb adózás hatálya alá tartoznának, a külföldi leányvállalatra viszont nem vonatkoznának a fizetett kamatok levonhatóságát korlátozó holland szabályok. A rendszer *de facto* szelektív előnyt biztosítana, mivel kizárólag azok a nemzetközi vállalatcsoportok kapnának ösztönzést a rendszer alkalmazására, amelyek 5 %-nál magasabb társasági adóról rendelkező adófennhatóság hatálya alá tartozó, határokon átnyúló, csoporton belüli kamattranzakciókban vesznek részt.
- (30) Amennyiben az intézkedés célja az adórendszer alkalmazása alóli kivétel létrehozása volt, a Bizottság azt is kétségsbe vonta, hogy az adórendszer természete vagy általános rendje ezt indokolja-e.
- (31) A Bizottság megítélése szerint nem zárható ki, hogy a rendszer fő kedvezményezettjei a nemzetközi pénzügyi tevékenységekre vonatkozó program korábbi kedvezményezettjei lennének, és ez a program már korábban a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősült ⁽⁶⁾.
- (32) A Bizottság ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adókulcs-csökkentési rendszer az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében támogatásnak tekinthető, és hogy a 87. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kivételek egyike sem alkalmazható rá.
- (36) Harmadszor, a Bizottság téved, amikor a kamat fizetőjére és a kamat jogosultjára vonatkozóan együttesen vizsgálja a nettó hatást, és arra a következtetésre jut, hogy a nettó hatás valószínűleg semleges a nemzeti vállalatcsoportok esetében, amikor mind a kamat fizetője, mind jogosultja Hollandiában székhellyel rendelkező jogalany, míg a multinacionális csoportok esetében, amikor a kamat fizetője külföldi vállalatcsoport, jogosultja pedig hazai, nettó előny származik. A holland hatóságok szerint az ilyen természetű egyenlőségtételnek nincs alapja a hollandiai adójogban. A valamely csoporthoz tartozó holland vállalkozásokat csak abban az esetben vonják össze adózás céljából, ha a részvénytulajdon legalább 95 %-os.
- (37) Ezen kívül a holland hatóságok azon a véleményen vannak, hogy az adókulcs-csökkentési rendszer nem tekinthető az általános adózási módszertől eltérőnek. Olyan kiigazításról van szó, amelynél az adórendszerhez egy analitikus elem társul. Ez új egységes adóztatási módszert eredményez, és ebből következően az intézkedés nem nyújt semmilyen előnyt.
- (38) A holland hatóságok egy másik okból kifolyóan is elutasítják, hogy bármiféle előnyről lenne szó. Az adókulcs-csökkentési rendszer okozta nettó eltérés a multinacionális csoportok esetében – a nemzeti csoportokkal összehasonlítva – nem csupán a multinacionális csoportok előnyére, hanem hátrányukra is válhat. Egy holland leányvállalattal rendelkező multinacionális társaság előnyt is élvezhet és hátrányt is szenvedhet, ami adósi vagy hitelezői objektív helyzetétől, illetve a más tagállamokban és a Hollandiában alkalmazandó adókulcsoktól függ.

IV. HOLLANDIA ÉSZREVÉTELEI

- (33) Az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos holland észrevételek 2007. május 7-én érkeztek meg, és azokat 2007-ben és 2008-ban további megjegyzésekkel – többek között a Hancher professzor által adott jogi véleményel – egészítették ki.
- (34) A holland hatóságok állítása szerint a Bizottságnak a határozatban kifejtett megközelítése három ponton téves. Először is, a Bizottság az „előny” és a „szelektivitás” két, egymástól elkülönülő kritériumát egyetlen kritériumban vonja össze („szelektív előny”). Ez nem áll összhangban az általános bizottsági gyakorlattal és az ítélkezési gyakorlattal, amely előírja, hogy a kettőt külön kell alkalmazni.
- (35) Másodszor, a Bizottság nem értékeli külön-külön az adókulcs-csökkentési rendszer egyes elemeit. A csoporton belül kapott kamatok csökkentett mértékére vonatkozó esetleges támogatási elemet és a csoporton belül fizetett kamatok csökkentett mértékét illető esetleges támogatási elemet külön-külön kell értékelni.
- (39) Másfelől, amennyiben valóban beszélhetünk előnyről, akkor Hollandia véleménye szerint a multinacionális csoportok esetleges nettó előnye nem a csoporton belül kapott kamatok utáni alacsonyabb holland kulcs eredménye, hanem a külföldön fizetett, csoporton belüli kamatok utáni, korlátozás nélküli levonásé. Az előny nem a holland államnak tulajdonítható, és nem holland állami forrásokból kerül finanszírozásra.
- (40) A multinacionális csoportokat a nemzeti csoportokkal szemben érintő esetlegesen kedvezőbb nettó hatás nem a holland adókulcs-csökkentési rendszer szelektív hatálynak az eredménye, hanem az Unión belül a csoporton belüli kamatok levonhatóságára vonatkozó eltérő szabályokból származó különbség. Hollandia az adórendszere módosításával szabadon növelheti vagy csökkentheti e különbséget, amennyiben a módosítások általánosan alkalmazandók minden olyan holland adófizetőre, amelyek a szóban forgó módosítás célját tekintve hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak.

⁽⁶⁾ A Bizottság 2003/515/EK határozata (HL L 180., 2003.7.18., 52. o.).

- (41) A holland hatóságok szerint adómódosítások által a határokon átnyúló tranzakciókban részt vevő multinacionális csoportokra gyakorolt összehatás mindig el fog térni a pusztán hazai tranzakciókat lebonyolító hazai csoportokra gyakorolt hatástól. Az állami támogatás szempontjából ennek csak akkor van jelentősége, ha a különbségeket maga a tagállami intézkedés idézi elő, vagyis ha csak a külföldi csoport kamatbevételeire alkalmaznak alacsonyabb adókulcsot. Nincs jelentősége akkor, ha olyan általános intézkedésről van szó, amely minden csoporton belüli kamatbevételekre alkalmazandó – függetlenül attól, hogy hazai vagy külföldi vállalkozásról van szó –, és ez határokon átnyúló különbségekhez vezet.
- (42) A nem harmonizált adórendszerek párhuzamos működése önmagában is olyan helyzetet eredményezhet, ahol a határokon átnyúló tranzakciók nettó adóvonzata eltér a tisztán hazai tranzakciók nettó hatásától. Ez a hatás lehet kedvezőtlen (gazdasági kettős adóztatás) és kedvező (a gazdasági adóztatás elmaradása) is.
- (43) Az EK-Szerződés 94. és 95. cikke alapot nyújt a meglévő rendelkezések összehangolását célzó irányelvekhez és rendeletekhez, amennyiben az a közös piac létrehozásához vagy megfelelő működéséhez szükséges. Továbbá a 96. cikk lehetőséget biztosít a Bizottság számára a fellépésre, amennyiben a különböző tagállamokban hatályos jogszabályok közötti eltérés komolyan torzíja a versenyfeltételeket a közös piacon.
- (44) A később bevezetendő második lehetőséget illetően a holland hatóságok azon a véleményen vannak, hogy nincs szó szelektivitásról. Azzal, hogy a Bizottság a szelektivitást a külföldi adó és hazai hitelező feltételező helyzet, valamint a hazai adó és hazai hitelező feltételező helyzet összehasonlításával értékeli, helytelen referenciakeretet választ. A holland adózási szabályok szelektivitásának vizsgálatakor a referenciakeret nem léphet túl a holland adófizetők teljes körén. A bevett bizottsági gyakorlat szerint a referenciakeret nem terjed ki olyan vállalkozásokra, amelyek nem Hollandiában adóznak.
- (45) A holland hatóságok hangsúlyozzák, hogy az adórendszer nem korlátozódik bizonyos vállalkozásokra vagy bizonyos tevékenységekre és funkciókra, illetve meghatározott régiókra. A rendszer nem tesz különbséget a hazai és a külföldi vállalatcsoportok között. A adókulcs-csökkentési rendszerben való részvételre jogosultsághoz nincsenek meghatározott tevékenységekre vagy funkciókra vonatkozó küszöbértékek meghatározva.
- (46) Ráadásul az adókulcs-csökkentési rendszer célkitűzését nézve kizárólag olyan vállalkozások vannak összehasonlítható jogi és ténybeli helyzetben, amelyek valamilyen csoporthoz tartoznak. Csak e vállalkozások ütközhetnek a II.1. pontban bemutatott arbitrázs problémájába.
- (47) Hollandia rámutat arra, hogy a csoportokon belül a finanszírozási döntések célja az alkalmazandó adórendszer szerinti adóteher lehető legalacsonyabb szinten tartása. A saját tőkéből, illetve kölcsöntőkéből való finanszírozás közötti gazdasági különbségtétel (a visszafizetés, a felelősség és a biztonság feltételei) az adózás alapján való különbségtétellel összehasonlítva összességében nem releváns. A vállalatcsoportokon kívül a saját tőkéből, illetve a kölcsöntőkéből való finanszírozás közötti kereskedelmi különbségek azonban valóban igen fontosak, és akár erősebbnek is bizonyulhatnak, mint az adózási szempontok.
- (48) A holland hatóságok kitartanak amellett, hogy a csoportokra korlátozódó intézkedések pusztán technikai természetű adóintézkedések, és nem minősülnek állami támogatásnak, és arra hivatkoznak, hogy a francia adórendelkezésekről szóló határozatában a Bizottság elfogadta, hogy egy olyan intézkedés, amely megváltoztatta azon általános szabályt, amely szerint a kamatkifizetések a vállalkozások közötti kölcsönöknél levonható kiadást jelentenek, általános intézkedésnek minősül, de úgy ítélte meg, hogy egy, a nemzetközi vállalkozások által Franciaországban létrehozott központi társasági kincstárak javára létrehozott további kivétel a szabály alól szelektív elönt jelent (?).
- (49) Hollandia rámutat arra, hogy az adókulcs-csökkentési rendszer hatályának kiterjesztése valóban szelektivitáshoz vezetne. Ha a harmadik felektől kapott kamatot is csökkentett mértékben adóztatnák meg, az előnyt jelentene a pénzügyi intézmények számára.
- (50) Azt is kifejti, hogy helytelen az a feltevés, amely szerint a kamatokra vonatkozó különleges adószabályok már önmagukban is szelektivitást jelentenek. Az, hogy egy szervezetcsoponton belül finanszírozás folyik, nem nevezhető gazdasági tevékenységnek, mert az egyszerűen gazdasági tény. A kamatáramlások önmagukban nem különálló gazdasági tevékenységek vagy üzletágak; mindössze egy gazdasági tevékenység vagy üzletág finanszírozását szolgálják. A kölcsönből való finanszírozás csak a pénzügyi intézmények esetében különálló tevékenység, amelyek üzleti tevékenysége harmadik felek finanszírozásában áll. Ezenkívül az egy vállalkozás legalább 5 %-ának megszerzését célzó rövid lejáratú lekötéseken keletkezett kamatokra („B” intézkedés) vonatkozóan a Bizottság is úgy tekintette az eljárás megindításáról szóló határozatban, hogy az ilyen kamat alacsonyabb adómértéke önmagában nem vezet szelektivitáshoz, mivel általános rendelkezésnek minősül.
- (51) Továbbá Hollandia érvelése szerint nincs szó fogalmi különbségről az osztalékok és a kamatok között. Mindkettő a saját tőkéből vagy idegen tőkéből származó eszközök használatának vagy biztosításának kompenzációját jelenti. Az eszközöket a kedvezményezett mindkét esetben üzleti tevékenységek finanszírozására fordítja. Minden adórendszer tartalmaz olyan szabályokat, amelyek értelmében a fizetett osztalékok és kamatok levonhatók, részben levonhatók vagy nem levonhatók, illetve olyan szabályokat, amelyek értelmében az osztalékok és a kamatok adókötelesek, részben adókötelesek vagy adómentesek. Nem létezik olyan nemzetközi adóügyi szabály, amely meghatározza, hogyan kell ezen összetevőket adózási szempontból kezelni.

(?) A Bizottság 2003/883/EK határozata (HL C 330., 2003.12.18., 23. o.).

- (52) A továbbfejlesztett változatban a korlátozott adózás meggátolja a holland rendszeren belüli egyenlőtlenséget, így a rendszer jellege és célja miatt alkalmazása indokolt. A csoporton belül szerzett kamatok korlátozott adóztatását a csoporton belüli kamatfizetések korlátozott levonása indokolja. Ez lehetővé teszi a vállalatcsoportot alkotó vállalkozások számára, hogy ne viseljék a korlátozott levonhatóság és a teljes adózás hátrányát. Ezzel szemben az egyetlen jogalanyként működő vállalkozásoknak nincs belső kamatfizetésük, így ilyen hátrányokkal nem szembesülnek.
- (53) A holland adójog alapelve az, hogy a bevételeket és kiadásokat szimmetrikusan kezelik. A holland adórendszer belső logikája szerint a bevételek és a kiadások ugyanazon érme két oldalát jelentik. A kettős adóztatás elkerülése érdekében a korlátozott adóztatás a korlátozott levonhatóság logikus következménye.
- (54) A tervezett intézkedés célja a holland adórendszerben érvényesülő semlegességi elv alkalmazásának biztosítása a csoportokon belüli idegen, illetve saját tőkéből való finanszírozás közötti arbitrázs kizárásával. Az intézkedés csökkenti a csoporton belüli finanszírozás két típusa közötti különbséget, ezzel erősítve az adórendszer semlegességét. Az intézkedés csoporton belüli kamatokra való korlátozása tehát gazdasági alapokon nyugszik, továbbá szükséges az adórendszer hatékonyságához, és elősegíti annak működését.
- (55) A holland hatóságok rámutatnak, hogy az adókulcs-csökkentési rendszerrel élő vállalkozások köre jóval szélesebb lesz, mint a nemzetközi finanszírozási tevékenységekre vonatkozó korábbi programot alkalmazó 87 vállalkozásé. Továbbá azzal érvelnek, hogy az adókulcs-csökkentési rendszer az említett program korlátozó feltételei (mint amilyen pl. a két kontinensre és négy országra vonatkozó követelmény) közül egyet sem tartalmaz. Az adókulcs-csökkentési rendszer kizárólag az adózással kapcsolatos intézkedés, amely a tőke, mint termelési tényező adóterhét szabályozza. Ráadásul minden beérkező vagy kimenő, csoporton belüli kölcsönre alkalmazandó, és teljesen független az üzemeltetőtől, amelyben a szóban forgó vállalkozás tevékenykedik. Mindezen okokból kifolyólag az intézkedés alkalmazási körét nem lehet összehasonlítani a nemzetközi finanszírozási tevékenységekre vonatkozó program alkalmazási körével.
- (56) Az intézkedés kötelezővé tétele minden olyan adófizető vonatkozásában, amely egy leányvállalatnak kamatot fizet, vagy attól kamatot kap, kiemeli, hogy az adókulcs-csökkentési rendszer célja az adórendszer semlegességének javítása, ennél fogva az arbitrázs csökkentése és a holland társasági adóbevételek növelése. Kizárja azt az elemet is, amely az adókulcs-csökkentési rendszer következményeként szelektív előnyhöz vezethetne.
- (57) A kötelező adókulcs-csökkentési rendszer nemcsak a tőke Hollandiában tartását jutalmazza, de egyben – az alultőkésítési szabályokhoz hasonlóan – visszatartó hatást gyakorol a kölcsönből való finanszírozás Hollandiába áramlására. A holland alultőkésítési szabályok a csoporton belüli kamatok levonhatóságának korlátozásával gátolja a csoportokon belüli túlzott kölcsöntőke-finanszírozást, míg az adókulcs-csökkentési rendszer csökkentett kamatlábat biztosít a csoporton belül kapott kamatoknak, amennyiben azokat saját tőkéből finanszírozzák. Az adókulcs-csökkentési rendszer a saját tőke kölcsöntőkéhez viszonyított magasabb arányának elősegítésével erősíti a holland adóalapot, és hozzájárul a saját tőke – és így az adóalap – Hollandiából való kiáramlásának megakadályozásához.
- (58) Az adókulcs-csökkentési rendszer pusztán technikai jellegű intézkedés, amely megváltoztatja azt, hogy az adórendszer hogyan kezeli a csoporton belüli kamatokat azáltal, hogy horizontális és objektív tényezők és körülmények alapján bizonyos adófizetők adóterheit növeli, más adófizetők adóterheit pedig csökkenti. Amennyiben megszűnik az intézkedés alkalmazásának önkéntessége, a kamatrendszer nem biztosít semmiféle gazdasági előnyt, hiszen egyszerű horizontális és objektív kritériumok alapján mindössze átcsoportosítja az adóterheket az adófizetők között.
- (59) A holland hatóságok kiemelik, hogy a *de facto* szelektivitás kizárólag akkor következhetne be, ha felmerülne annak a kockázata, hogy az intézkedés általános természetű ellenére a gyakorlatban mindig egy jól azonosítható csoport számára nyújt előnyt. Ilyen jellegű szelektivitás akkor jelentkezhetne, ha az intézkedés opcionális lenne, az intézkedés kötelező jellegével azonban ez nem következhet be. Az egyik évben hátrányt szenvedő adófizetők előnyt élvezhetnek a következő évben, és fordítva. A rendszer ezért nem nyújt előnyt egy homogén adófizetői kategóriának sem.
- (60) A holland hatóságok továbbá azon a véleményen vannak, hogy a csoport tényleges ellenőrzésen alapuló új meghatározása jobban összhangban áll a rendszer céljaival. Ha egy vállalkozás tényleges ellenőrzést gyakorol egy másik vállalkozás finanszírozása felett, ez utóbbi vállalkozás már nem választhat szabadon a belső és külső kölcsönből való finanszírozás között, és nem választhat szabadon az idegen tőkéből, illetve saját tőkéből való finanszírozás között. A csoport központi vezetése dönt arról, hogy a kívülről bevont eszközt – legyen az külső kölcsön vagy külső tőke – hogyan osztják meg a csoporton belül, belső kölcsön vagy belső tőke formájában. A tény, hogy a csoporton belüli finanszírozás két eszközének adóügyi következményei eltérőek, ösztönzést jelent arra, hogy az adott eszközt kizárólag az adóügyi vonzata alapján válasszák ki.
- (61) Végezetül, a korlátozott felelősségű társaságokról szóló törvény módosításával a jövőben könnyebb lesz az adófizető számára, hogy jogi formáját tekintve vállalatcsoporttá alakuljon át, mivel az adminisztrációs terhek és a tőkekövetelmények megszűnnek vagy drasztikusan csökkennek.

V. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (62) Észrevételek érkeztek a VNO-NCW⁽⁸⁾ nevű holland iparszövetségtől, Belgiumtól és Magyarországtól. Egy másik féltől a határidő lejártát követően érkeztek észrevételek, ezért azokat az eljárás során nem lehetett figyelembe venni. A szóban forgó harmadik féltől kapott megjegyzések semmi esetre sem befolyásolták volna e határozat értékelését és következtetéseit.

V.1. A holland iparszövetség észrevételei

- (63) A VNO-NCW úgy véli, hogy a szóban forgó rendszer nem lehet az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett összeegyeztethetetlen állami támogatás a következő okokból.
- (64) Először is, a VNO-NCW megítélése szerint az adókulcs-csökkentési rendszer általános, adósemleges és technikai jellegű, mivel célja a vállalatcsoporton belüli saját tőkéből való és idegen tőkéből való finanszírozás közötti adóügyi arbitrázs csökkentése. Az intézkedés semlegességéből kifolyólag a rendszer nem jár bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítésével az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.
- (65) Másodszor, a multinacionális vállalatcsoportokra vonatkozó adóelőny abból ered, hogy a tagállamokban adózási szempontból eltérő módon kezelik a csoporton belüli kamatot, és ez nem tulajdonítható Hollandiának. Adóelőny azért jöhet létre, mert a kamatok egy másik tagállamban magasabb arányban írhatóak le, mint az adókulcs-csökkentési rendszer alapján alkalmazandó adókulcs, míg a hazai helyzetben az adókulcs-csökkentési rendszernek megfelelő adókulcs alkalmazandó; ez azonban annak a közvetlen következménye, hogy a tagállamokban eltérő a csoporton belüli kamatokra vonatkozó adózási eljárások jogi szabályozása. Amennyiben a Bizottság meg akarja szüntetni az adókulcs-csökkentési rendszerből származó esetleges torzulásokat, a VNO-NCW az EK-Szerződés 94. és 96. cikkének alkalmazását javasolja.
- (66) Harmadszor, a VNO-NCW úgy ítéli meg, hogy a bevezetendő rendszer célkitűzésének – azaz a saját tőke és az idegen tőke közötti adózási arbitrázs csökkentése – szempontjából a valamely csoporthoz tartozó vállalkozások nem ugyanabban a *de jure* és *de facto* helyzetben vannak, mint a csoporthoz nem tartozó vállalkozások. A saját tőke és az idegen tőke adóügyi kezelésének eltérése különösen csoportokon belül okoz torzulásokat, hiszen az anyavállalat azért gyakorol bizonyos ellenőrzést a leányvállalatai felett, hogy jelentős mértékben meghatározhassa annak finanszírozási lehetőségeit, és ezeket a döntéseket gyakran főként adózási szempontok vezérlik. A harmadik felekkel folytatott üzleti kapcsolatokban a finanszírozási mód megválasztása gyakran túlnyomórészt más, az adózási szempontoktól eltérő tényezőktől függ.

Következésképpen nem lehet azt állítani, hogy a kérdéses rendszer az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében szelektív. Ráadásul a VNO-NCW szerint, amennyiben pusztán az, hogy egy adóeszköz kisebb vagy nagyobb mértékben vállalatcsoportokra korlátozódik, azt a következtetést vonja maga után, hogy állami támogatási intézkedésről van szó, akkor a tagállamok társaságiadó-rendszere sok tekintetben nem fog megfelelni az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek.

V.2. A magyar hatóságok észrevételei

- (67) A magyar hatóságok két okból is úgy ítélik meg, hogy a rendszer nem támogatási intézkedés. Először is, az, hogy a rendszert a csoportokra korlátozzák, nem jelenti azt, hogy szelektív is. A (nemzetközi) adóügyi kérdésekben a vállalatcsoportokra vonatkozó szabályok megszokottak és elkerülhetetlenek. Számos olyan szabály származik az OECD-től (belső elszámolóár) és a Bizottságtól (pl. a kamat- és jogdíjirányelv), amely csoportokra korlátozódik. Másodszor Magyarország felhívja a figyelmet arra, hogy a közvetlen adóztatás tagállami kérdés. Az egyes adóköteles tényállásokra vonatkozó adómérték meghatározása tagállami hatáskörbe tartozik. Végezetül Magyarország szerint nehezen érthető, hogyan vonható felelősségre Hollandia a más országokban alkalmazott magasabb adómértékből származó magasabb levonásért akkor, amikor a közvetlen adóztatás nincs összehangolva. A Bizottság által leírt előny egyértelműen az adórendszerek közötti eltérések eredménye.

V.3. A belga hatóságok észrevételei

- (68) A belga hatóságok is azon az állásponton vannak, hogy a rendszer nem állami támogatás, és a többi érdekelt félhez hasonló érveket sorakoztatnak fel emellett, hogy nincs szó szelektivitásról. Belgium véleménye szerint logikus, hogy egy csoport részét nem képező vállalkozás lényegénél fogva nem folytathat csoporton belüli finanszírozási tevékenységeket. A belga hatóságok azzal is érvelnek, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók olyan helyzetekben, amikor a nemzeti adórendszerek közötti eltérések oka az EU-szintű harmonizáció hiánya. Következésképpen az adókulcs-csökkentési rendszer olyan általános intézkedés, amelyre nem vonatkoznak az állami támogatásra vonatkozó szabályok, és az ügy elbírálásakor a Bizottság nem megfelelően gyakorolja a hatáskörét.

VI. HOLLANDIA VÁLASZA A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIRE

- (69) A holland hatóságok megjegyzik, hogy a harmadik felek összes észrevétele az ő álláspontjukat támogatja. Magyarország és Belgium egyaránt hangsúlyozza, hogy a Bizottság visszaél az állami támogatásokat érintő hatáskörével, amikor olyan rendellenességeket próbál meg kezelni, amelyek a nem harmonizált adórendszerek közötti eltérésekből származnak. Ez megerősíti azt a holland álláspontot, miszerint az adókulcs-csökkentési rendszer nem jelent az EK-Szerződés 87. cikke által tiltott támogatási intézkedést.

⁽⁸⁾ Verbond van Nederlandse Ondernemingen – Nederlands Christelijk Werkgeversverbond.

- (70) Hollandia hangsúlyozza, hogy teljes mértékben egyetért a VNO-NCW által felvázolt elemzéssel. Különösen fontosnak tartja az intézményi keretre vonatkozó részletes érvelést, amely egyértelműen kifejti, hogy a tagállamok nemzeti intézkedései milyen zavarokat okozhatnak a közös piacon, és hogy az EK-Szerződés alapján milyen eszközök állnak rendelkezésre szükség esetén az ilyen zavarok elhárítására.
- (71) Végezetül a holland hatóságok támogatják az iparszövetség véleményét, miszerint az esetleges szelektivitás megállapításához meg kell bizonyosodni arról, hogy vajon bizonyos vállalkozások vagy bizonyos áruk termelése számára olyan vállalkozásokkal vagy tevékenységekkel szemben nyújtanak-e előnyöket, amelyekkel a szóban forgó intézkedés célkitűzését nézve azok *de jure* és *de facto* összehasonlíthatók. A csoporton belüli kölcsönökre való korlátozás nem vezet szelektivitáshoz, hiszen az adókulcs-csökkentési rendszer célkitűzése a csoporton belüli tőkéből való finanszírozás és kölcsönből való finanszírozás közötti arbitrázs megakadályozása. A csoporthoz nem kapcsolódó vállalkozások közötti finanszírozás esetében az arbitrázs semmilyen szerepet nem játszik. A csoporton belüli kölcsönökre való korlátozás ezért a rendszer célkitűzésének fényében logikus, így a megfelelő referenciakeret minden olyan vállalkozásra kiterjed, amely csoport részét képezi.
- (72) Az alkalmazandó ítélkezési gyakorlat szerint annak megállapításához, hogy egy intézkedés szelektív-e, meg kell vizsgálni, hogy egy adott jogrendszer összefüggésében az adott intézkedés előnyt biztosít-e bizonyos vállalkozásoknak más, összehasonlítható jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozásokhoz képest⁽⁹⁾. Éppen ezért elképzelhető, hogy egy adórendelkezés nem jelent állami támogatást, még ha nem is felel meg minden tekintetben a tagállam társasági adóra vonatkozó általános rendszerének. A Bíróság is több esetben is kifejtette, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése nem az állami támogatási intézkedések okai vagy céljai szerint tesz különbséget, hanem a hatásuk alapján határozza meg őket⁽¹⁰⁾. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése tiltja azokat az adóintézkedéseket, amelyek nem arra irányulnak, hogy az általános rendszert bizonyos vállalkozások sajátos jellemzőihez igazítsák, hanem ezek versenyképességének növelését célozzák⁽¹¹⁾.
- (76) Az állami támogatás fogalma nem alkalmazható ugyanakkor olyan állami segítségnyújtási intézkedésekre, amelyek úgy tesznek különbséget a vállalkozások között, hogy a különbségtétel azon rendszer természetéből vagy belső felépítéséből fakad, amelynek azok a részét képezik. Amint azt az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény⁽¹²⁾ („adóztatási közlemény”) világossá teszi, „néhány körülményt az adófizetők közötti objektív különbségek indokolhatnak”.

VII. A RENDSZER ÉRTÉKELÉSE

- (72) Annak megállapítására, hogy a szóban forgó rendelkezés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett támogatás-e, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az gazdasági természetű előny biztosításával kedvez-e bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos javak termelésének, ez az előny torzítja-e vagy torzíthatja-e a versenyt, az előnyt állami forrásokon keresztül biztosítják-e, és az előny érinti-e a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (73) Egy intézkedés akkor tekinthető állami támogatásnak, ha egyéni vagy szelektív, azaz csak bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos javak termelését részesíti előnyben.
- (74) A holland hatóságok érvelése szerint a kérdéses intézkedés nem korlátozódik bizonyos ágazatokra, bizonyos vállalkozástípusokra vagy Hollandia területének meghatározott részeire. Nincs továbbá semmilyen korlátozás a forgalomra, a méretre, az alkalmazottak számára, a multinacionális vállalatcsoporthoz való tartozásra vagy a kedvezményezettek számára engedélyezett műveletek jellegére vonatkozóan.
- (77) Először is tisztázni kell, mely szinten (a csoport szintjén vagy a vállalkozás szintjén) kell az értékelést elvégezni. Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság azon előzetes véleményét fejezte ki, hogy a vizsgálatot a csoport szintjén kellene elvégezni, és azzal érvelt, hogy amennyiben a tisztán hazai csoporthoz tartozó vállalkozások az adókulcs-csökkentési rendszert választották, a finanszírozó holland vállalkozás számára a kamatok utáni csökkentett adózás formájában nyújtott előnyt semlegesíti a finanszírozásban részesülő holland vállalkozás által fizetett kamatok alacsonyabb összegű levonhatósága⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Lásd többek között a C-487/06. P. sz. *British Aggregates* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (2008., még nem tették közzé) 82. pontját; a C-409/00. sz. *Spanyolország* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., I-1487. o.) 47. pontját; a C-88/03. sz. *Portugália* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 2006., I-7115. o.) 54. pontját; és a C-428/06–C-434/06. sz. *UGT-Rioja és társai* egyesített ügyekben hozott ítélet (2008., még nem tették közzé) 46. pontját.

⁽¹⁰⁾ Lásd például a C-56/93. sz. *Belgium* kontra Bizottság ügy (EBHT 1996., I-723. o.) 79. pontját; a C-241/94. sz. *Franciaország* kontra Bizottság ügy (EBHT 1996., I-4551. o.) 20. pontját; a C-75/97. sz. *Belgium* kontra Bizottság ügy (EBHT 1999., I-3671. o.) 25. pontját és a C-409/00. sz. *Spanyolország* kontra Bizottság ügy (EBHT 2003., I-10901. o.) 46. pontját.

⁽¹¹⁾ Lásd például a C-66/02. sz. *Olaszország* kontra Bizottság ügy (EBHT 2005., I-10901. o.) 101. pontját.

⁽¹²⁾ HL C 384., 1998.12.10., 3. o., (24) bekezdés.

⁽¹³⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat (22) bekezdése.

- (78) A holland hatóságok úgy vélik, hogy mivel az intézkedés szimmetrikus és egyszerűen csak átcsoportosítaná az adóterheket az adófizetők között, bizonyos vállalkozások előnyt élveznek, míg mások hátrányt szenvednek, az adósi vagy hitelezői objektív helyzetüktől függően. Éppen ezért az adókulcs-csökkentési rendszer nem jelent támogatást.
- (79) Amint arra a holland hatóságok 2008. december 18-i levelükben rámutattak, ha egy vállalkozás tényleges ellenőrzést gyakorol a másik finanszírozása felett, ez utóbbi vállalkozás már nem dönthet szabadon a finanszírozásáról, illetve nem választhat az idegen tőkéből vagy saját tőkéből való finanszírozás eszköze között. A csoport központi vezetése dönt arról, hogyan osztják szét a kívülről bevont eszközt a csoporton belül akár belső kölcsön, akár belső tőke formájában.
- (80) Ugyanakkor a Bizottság megjegyzi, hogy az intézkedés egy sajátos művelethez (a kapcsolódó vállalkozások finanszírozásához) kötődik, és nem csoportszintű konszolidáláshoz. A csökkentett adómértéket a vállalkozásokra egyenként kell alkalmazni, az intézkedés értelmében a kamataikról felállított egyenleg alapján. Noha a finanszírozási döntéseket várhatóan a csoport egészének érdekében fogják meghozni, a holland hatóságok rámutattak, hogy a csoportszintű elemzésnek nincs alapja a holland adórendszerben. A holland rendszerben adókonszolidációra csak akkor kerül sor, ha a legalább 95 %-os részesedésről van szó. Más szóval a holland társasági adót az egyes jogalanyokra, nem pedig a csoportokra vetik ki. Ilyen szempontból az intézkedés csoportokra utaló holland elnevezése (groepsrentebox) nem tükrözi megfelelően a tény, hogy az meghatározott finanszírozási műveletekben részt vevő jogalanyokra alkalmazandó. Az intézkedés nem csoportszinten konszolidált költség/bevétel-egyenlegre vonatkozik.
- (81) Ezért a Bizottság azon a véleményen van, hogy a rendszer értékelését az egyes vállalkozások szintjén kell elvégezni. A holland hatóságok által módosított rendszer tulajdonképpen a kölcsön utáni kamatból származó bevételre (vagy költségre) vonatkozó csökkentett adómérték, ahol a hitelnyújtás kapcsolódó vállalkozások között valósul meg⁽¹⁴⁾.
- (82) Továbbá a Bizottság úgy tekinti, hogy az intézkedés és a csoportszinten érvényesülő semleges hatás közötti szimmetria nem elegendő az egyes vállalkozásoknak biztosított előny lehetőségének kizárásához. Hasonlóan, egy

csoporthoz tartozó jogalany kamatbevételeinek alacsonyabb mértékű adóztatását nem igazolhatja egy másik vállalkozásnak a kamat csökkentett levonhatóságán keresztül történő magasabb mértékű adóztatása⁽¹⁵⁾.

Az intézkedés szelektív jellegének elemzése

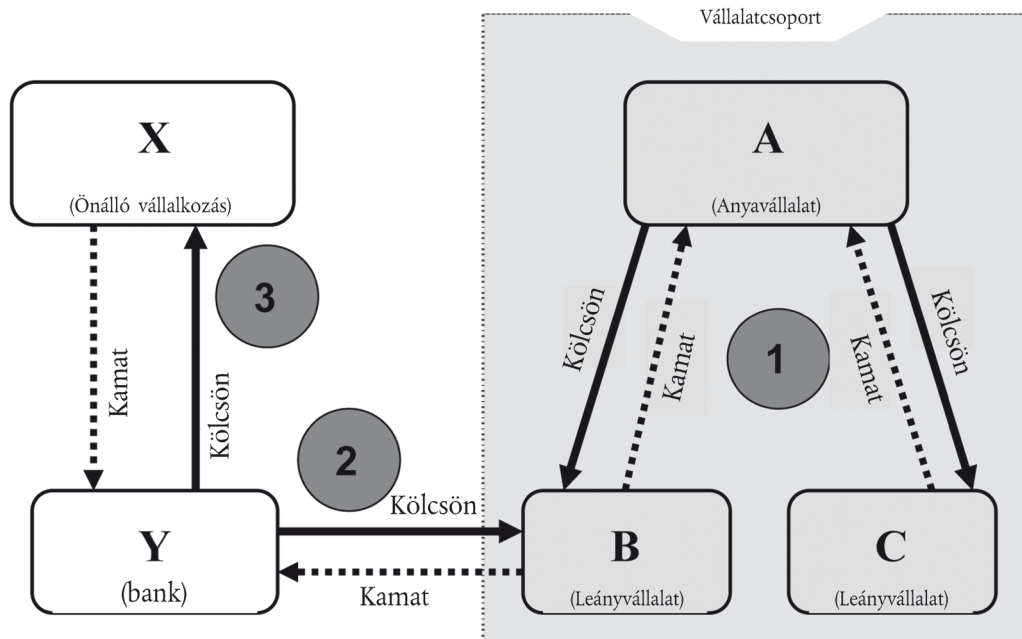
- (83) A Bizottság úgy véli, hogy a különleges típusú bevételek adóztatására vonatkozóan fontos lehet annak a meghatározása, hogy vajon a rendszer a tranzakciók tág kategóriáit fedi-e le megkülönböztetéstől mentes módon. Minden olyan megkülönböztetés, amely nem igazolható az adófizetők közötti objektív különbséggel, a verseny torzulásához vezethet.
- (84) E tekintetben érdemes megjegyezni, hogy sok adórendszer tipikus eleme, hogy az adórendszer szintetizáló természetét analitikus elemek egészítik ki. Ez az eset különösen jellemző ott, ahol a bevételek meghatározott típusai, így a kamatok vagy osztalékok differenciált adóügyi megítélés tárgyát képezik.
- (85) Ennek megállapítása után meg kell határozni, vajon a kapcsolódó vállalkozások közötti kölcsöntranzakciókra valóban alkalmazható-e csökkentett adózási mérték. A holland hatóságok és a VNO-NCW azzal érveltek, hogy csakis csoportoknál lehetséges arbitrázs a saját, illetve idegen tőkével történő finanszírozás között. Szemben a csoporthoz nem tartozó vállalkozásokkal (önálló vállalkozások), a csoporthoz tartozó vállalkozások a csoportjukon belül a saját tőke és a kölcsöntőke közötti arbitrázzal találják szemben magukat. Az ilyen arbitrázst rendszerint inkább adóügyi, mint gazdasági megfontolások alakítják.
- (86) A Bizottság azon a véleményen van, hogy a bevezetendő intézkedés az arbitrázs csökkentését fogja előidézni (hazai helyzetben), mivel csökkenni fog a különbség a csoporton belüli kamatok adóztatása és a csoporton belüli osztalékok adóztatása között, így erősítve az adórendszer technikai semlegességét.

⁽¹⁴⁾ A határozat az egyszerűség kedvéért a „kapcsolódó vállalkozások” és a „csoport” kifejezéseket használja a közvetlen vagy közvetett közös irányítás révén kapcsolódó vállalkozásokra – lásd (98) preambulumbekezdés.

⁽¹⁵⁾ E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a belgiumi székhelyű koordinációs központok adózási rendszerének vizsgálatában [lásd a C-182/03. sz. és a C-217/03. sz. *Belgium kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2006., I-5479. o.) 86–118. pontját] a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a jövedelmeknek a „cost plus” rendszerrel történő átalányösszegű meghatározása az EK-Szerződés 87. cikkének értelmében vett gazdasági előnyt jelent, és hogy „ez az elemzés nem vitatható sem amiatt, hogy a finanszírozási költségek beszámítása bizonyos esetben túl magas adóalaphoz vezethet, sem a csoport által viselhető pénzügyi terhel jelentős összege okán, legkevésbé pedig amiatt, hogy a központot akkor is megadóztatnák, hogy ha nem érne el nyereséget”. A Bíróság ezenkívül úgy találta, hogy a koordinációs központoknak kedvező ingatlanadó-mentesség részükre gazdasági előnyt jelent. „E megállapítással kapcsolatban nincs jelentősége annak, hogy e kedvezményből – mivel az összes többi bérli az ingatlanját – a központoknak mindössze 5 %-a részesül ténylegesen, mivel az ingatlan tulajdonjoga és a bérlete közötti választás kizárólag az említett központok döntésétől függ.”

- (87) E pont szemléltetésére különbséget kell tenni három olyan helyzet között (lásd 1. ábra), amelyek a kapcsolódó vállalkozásokra és az önálló vállalkozásokra vonatkoznak (beleértve a pénzügyi intézményeket a független harmadik felekkel való kapcsolataikban). Tételezzük fel, hogy A-B-C egy vállalatcsoport, ahol A felügyeli B és C finanszírozását; X olyan jogalany, amely nem tartozik csoporthoz („önálló vállalkozás”), Y pedig egy független feleknek kölcsönöket biztosító hitelintézet.

1. ábracs

- (88) Az első helyzetben kapcsolódó vállalkozások közötti pénzügyi tranzakciókról van szó. Az A anyavállalat kölcsönön vagy saját tőkéen keresztül likviditást nyújt B és C leányvállalatoknak. E pénzügyi tranzakciók (a B, illetve a C vállalkozás által történő) kamat- vagy osztalékkifizetést eredményeznek.
- (89) A kölcsönből vagy saját tőkéből való finanszírozás közötti választás az A anyavállalat szintjén történik a kapcsolódó vállalkozások csoportjának mint egésznek az érdekét szem előtt tartva. Következésképpen, amikor A anyavállalat az egyik leányvállalatát finanszírozza, több kritérium fennállása esetén csakugyan arbitrázs következik be a kölcsön és a saját tőke között. Míg egy hosszú távú likviditási igény vagy egy beruházás általában tőkebevonást tesz szükségessé, a rövid távú pénzügyi igények csak (rövid távú) kölcsön biztosítását teszik szükségessé. Ugyanakkor az adózási megfontolások befolyásolhatják e gazdasági megfontolásokat.
- (90) A csoporton belüli kölcsönbevételek (kamatok) és a csoporton belüli tőkebevételek (osztalékok) adóügyi megítélése közötti különbség csökkentésével az intézkedés hazai helyzetben a két tranzakciótípus közötti adóügyi arbitrázs szűkítésének hatásával jár. A második típusú tranzakció egy pénzintézet (Y bank) és a csoporthoz tartozó egyik vállalkozás (B vállalkozás) közötti kölcsöntranzakció. Ilyen helyzet elvileg akkor áll elő, amikor a pénzügyi igények nem elégíthetők ki a csoporton belüli likviditás nyújtásával. Ilyen helyzetben Y számára nincs szó arbitrázsról, mivel a B-be történő tőkebefektetés nem lehetséges Y számára, amely egyszerűen a harmadik feleknek való hitelnyújtás üzletágát folytatja. A kölcsön és a saját tőke között nincs arbitrázs a B vállalkozás szintjén sem (sem pedig a csoport szintjén).
- (91) A pénzügyi intézmények (amelyek kölcsönöket adnak független feleknek) más okból is megkülönböztethetők a vállalatcsoportoktól (amelyek likviditást nyújtanak leányvállalataiknak). A pénzügyi intézmények esetében az ilyen kölcsöntranzakciókból származó bevételek az intézetek szokásos üzleti tevékenységéből származnak, és bevételeik egyik fő forrását képezhetik. A vállalatcsoportok esetében a független piaci szereplőkkel folytatott tranzakciókból származó ilyen bevételeket újra felhasználják, és azok csoporton belüli bevétellé alakulnak anélkül, hogy bármiféle bevételt generálnának a csoport szintjén. A B vállalkozás által a banknak fizetett kamat további költségeket jelent nemcsak B vállalkozásnak, de a csoport egészének is, míg az első helyzetben a B (vagy C) vállalkozás által az anyavállalatának fizetett kamat nem jelent további költséget vagy bevételt a csoport számára.

- (92) E tekintetben érdemes megjegyezni, hogy a pénzügyi intézetek nem éltek panasszal és nem tettek észrevételeket az adókulcs-csökkentési rendszer alkalmazási körének vonatkozásában az eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követően.
- (93) Ha a helyzetet az adós szempontjából vizsgáljuk meg (a B vállalkozás mint Y adója), a vállalkozás könnyebben hasonlítható egy önálló vállalkozáshoz (mint amilyen X), amint Y bankkal kölcsönszerződést köt.
- (94) A harmadik helyzet egy kölcsöntranzakció egy pénzintézet (Y bank) és egy önálló vállalkozás (X) között. Mint az előző esetben is, Y nem szembesül semmiféle arbitrázzsal, hiszen a B-be történő tőkebefektetés nem lehetséges Y számára.
- (95) Noha bizonyos körülmények között X vállalkozás pénzügyi igényei kielégíthetők egyéni részvényesek által biztosított kölcsönön vagy tőkeinjektáláson keresztül, ez a helyzet sem hasonlítható az elsőhöz, mivel a likviditás lehetséges biztosítóra (természetes személyek) nem vethető ki társasági adó. Ráadásul az ilyen, magánbefektetőkkel folytatott tranzakcióknak az intézkedés hatálya alá vonása (az X által a részvényesei számára fizetett kamat levonhatóságának csökkentése és ezzel párhuzamosan az ilyen kamat megadóztatásának csökkentése az egyéni részvényes szintjén) rendkívül nehéz lenne, mivel az egyéni adózás nem a társasági adózás logikáját követi ⁽¹⁶⁾.
- (96) Ha – az adós szempontjából – az X vállalkozás pénzügyi igényei csak egy pénzintézettől származó kölcsönrel oldhatók meg, az abból következő, Y-nal való tranzakció a B vállalkozás és Y közötti kölcsöntranzakcióhoz lesz hasonló.
- (97) Mivel azok az önálló vállalkozások, amelyek nem pénzügyi vagy hitelintézetek, szokásos üzleti tevékenység keretében elméletileg nem nyújtanak független feleknek kölcsönt, a kölcsöntranzakciók tekintetében nem kerülnek hátrányosan megkülönböztetett helyzetbe a leányvállalatoknak kölcsönt nyújtó, kapcsolódó vállalkozásokkal összehasonlítva.
- (98) Végezetül Hollandia az adókulcs-csökkentési rendszer vonatkozásában megváltoztatta a „csoport” meghatározását. A holland hatóságok érvelése szerint ez a változtatás a megközelítés finomításának eredménye, az adóügyi arbitrázs elkerülése érdekében.
- (99) Az új javaslatban a jogalanyok akkor minősülnek kapcsolódóknak – jogosultságot szerezve ezzel arra, hogy kamatokat rögzítsenek az adókulcs-csökkentési rendszerben –, ha egy jogalany közvetlenül vagy közvetetten tényleges ellenőrzést gyakorol a másik jogalany finanszírozása felett. A Bizottság fontosnak ítéli e változtatást, mivel ha egy vállalkozás tényleges ellenőrzést gyakorol a másik vállalkozás finanszírozása felett, ez utóbbi vállalkozás már nem választhat szabadon a belső és külső kölcsönből való finanszírozás között, s nem választhat szabadon a kölcsönből, illetve saját tőkéből való finanszírozás között. Az arbitrázst a központi vezetés valósítja meg a csoport egészének érdekei mentén.
- (100) Az A és B közötti kapcsolat a kapcsolódó vállalkozások csoportján belüli eszközök elosztásához köthető, míg az Y és B (vagy X és Y) közötti kapcsolat elsősorban a kereskedelmi finanszírozáshoz köthető.
- (101) A Bizottság ezért azon a véleményen van, hogy a „kölcsöntranzakcióban részt vevő két jogalany másik jogalany finanszírozása feletti közvetett vagy közvetlen tényleges ellenőrzésének (vagy harmadik jogalany általi tényleges ellenőrzés)” fogalma jelentőséggel bír az intézkedés támogatási jellegének meghatározása szempontjából, tekintettel a tőkebevonáson és a kölcsönön keresztül történő finanszírozás közötti arbitrázsról való ösztönzés csökkentésének és az adósemlegesség biztosításának céljára.
- (102) Azt a kérdést illetően, hogy a szóban forgó intézkedés biztosít-e bármilyen előnyt, egyértelmű, hogy az önálló vállalkozások szintjén kell megkülönböztetni egymástól a különféle helyzeteket. Először is minden olyan holland adófizető, amely adósságfinanszírozási tranzakcióban vesz részt nem kapcsolódó vállalkozással, ugyanolyan megítélés alá esik, és ugyanolyan mértékben adózik (25 %). Ez a csoport részét képező vállalkozásokra is vonatkozik. Másodszor, amikor egy vállalkozás kölcsönt kap egy kapcsolódó vállalkozástól, valójában kevésbé előnyös adóügyi megítélés alá esik, mint egy olyan vállalkozás, amely nem kapcsolódó vállalkozással áll kölcsönviszonyban (csak 5 %-os levonás). Harmadszor – és ez az egyetlen eset, ahol bármiféle adóelőny lehetséges – egy kapcsolódó vállalkozásnak kölcsönt biztosító vállalkozást a későbbi kamatkifizetések után a nem kapcsolódó vállalkozással való tranzakcióra kirótnál alacsonyabb mértékben adóztatnak meg.

⁽¹⁶⁾ Például az osztalékfizetés, miközben a fizető vállalat szintjén nem írható le, az egyéni részvénytulajdonosok vonatkozásában adóköteles.

(103) Az intézkedés következményeinek szempontjából ugyanakkor egy kapcsolódó vállalkozás számára kölcsönt biztosító vállalkozás előnye nem tekinthető megkülönböztető jellegűnek, mivel a kapcsolódó vállalkozásnak biztosított kölcsön nem összehasonlítható a nem kapcsolódó vállalkozásnak biztosított kölcsönrel. Az adóssághozfinanszírozási tevékenység tekintetében a kapcsolódó vállalkozások jogi és ténybeli helyzete hasonlítható össze a nem kapcsolódó vállalkozásokéval. Ennek az oka, hogy a kapcsolódó vállalkozások – a nem kapcsolódó vállalkozásokkal ellentétben – nem tisztán kereskedelmi tranzakcióban vesznek részt, amikor a csoporton belül próbálnak kölcsönből vagy saját tőkéből származó finanszírozást szerezni. Az anyavállalatnak és a leányvállalatnak ugyanaz az érdeke, míg a harmadik fél finanszírozásával létrejövő kereskedelmi tranzakció esetében nem ez a helyzet, ott ugyanis minden fél a másik rovására igyekszik maximalizálni a nyereségét. Y vállalkozás nem gyakorol versenynyomást A vállalkozásra, amikor az kölcsönt biztosít B vállalkozásnak, egyszerűen abból adódóan, hogy A vállalkozás ellenőrzi B vállalkozás finanszírozására vonatkozó döntéseit.

(104) A másik vállalkozás feletti ellenőrzés követelménye éppen ezért olyan kritérium, amely általánosan alkalmazandó minden vállalkozásra, méretre, ágazatra vagy bármely más különbségtételre való tekintet nélkül. A kapcsolódó vállalkozások közötti adóssághozfinanszírozás megadóztatásának eltérő mértéke pusztán objektív különbségeket tükröz, és nem érinti az adósemlegességet.

(105) Míg az adószabályok kialakításában a tagállamokat kötik az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgására, illetve a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályok, az állampolgárság alapján való megkülönböztetés tilalma, valamint az állami támogatásra vonatkozó szabályok, a Bizottságnak el kell ismernie, hogy a közösségi jog jelentős mozgásteret hagy a tagállamoknak az adózás területén. Mint azt az adóztatási közlemény (13) bekezdése kiemeli, az állami támogatásra vonatkozó szabályok nem korlátozzák a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy döntsenek az általuk legmegfelelőbbnek tartott gazdaságpolitikáról és különösen, hogy úgy osszák el az adóterhet a különböző termelési tényezőkön, ahogy célszerűnek vélik.

(106) Ebben az összefüggésben a tagállamoknak jogos szempontja lehet a csoporton belüli idegen tőkéből és saját tőkéből való finanszírozás közötti jelenlegi arbitrázs korlátozása (csakúgy mint a csoporton belüli kamatok levonásával való visszaélés megakadályozása). A Bizottság megállapítja, hogy a saját tőke és az idegen tőke közötti arbitrázs olyan helyzeteket eredményezhet, ahol egy vállalkozást az anyavállalata a társasági adó minimalizálása érdekében arra kényszerít, hogy csoporton belüli kölcsönhöz folyamodjon tőke helyett, és ezáltal növelje tőkeáttételét. Ugyanakkor gazdasági szempontból a kölcsönből való finanszírozás magas szintje vagy a kamatfizetési kötelezettség – a tőke formájában való hosszú távú finanszírozás előnyeivel összevetve – nem

mindig kívánatos. Ráadásul úgy tűnik, hogy Hollandia adóbevételei csökkentek az idegen tőke/saját tőke arbitrázs miatt.

(107) Az intézkedés nyitva áll minden, a társasági adó hatálya alá tartozó, és a csoporton belüli kapcsolatokkal összefüggésében kamatot kapó vagy fizető vállalkozás számára, és nem tartalmaz semmilyen megkülönböztető elemet, például a tranzakció helye szerinti ország vonatkozásában fennálló korlátozást.

(108) A bevezetett rendszer kötelezővé tétele biztosítja, hogy minden (csoporton belüli kölcsöntranzakcióban részt vevő) vállalatcsoportra alkalmazandó, a kimaradás lehetősége nélkül, és anélkül, hogy a csoporthoz tartozó vállalkozásokat bármilyen egyéb szempont alapján eltérően kezelnék. Ráadásul a vállalatcsoportnak az intézkedés céljából történő új meghatározása – amely inkább az ellenőrzésen, mint a minimális részesedésen alapul – az intézkedés alkalmazási körének tágításával csökkenti a *de jure* szelektivitás lehetséges elemeit.

(109) E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy az eljárás megindításáról szóló határozat közzétételét követően nem kapott panaszt vagy észrevételt a holland munkavállalók képviselőitől a tekintetben, hogy a kis- és középvállalkozások ne tudnák kihasználni az intézkedés előnyeit.

Határokon átnyúló kontra nemzeti összefüggés

(110) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában különbséget tett a pusztán nemzeti helyzet – ahol minden, csoporthoz tartozó vállalkozás Hollandiában székhellyel rendelkező adóalany –, illetve a határokon átnyúló helyzet – ahol holland vállalkozás ad kölcsönt egy külföldön székhellyel rendelkező leányvállalatnak – között. A Bizottság azt állította, hogy pusztán nemzeti összefüggésben az intézkedés az adózás szempontjából semleges lenne. Ugyanakkor a határokon átnyúló tranzakcióknál a holland vállalkozás alacsonyabb, 5 % mértékű adóztatás hatálya alá tartozna, míg a külföldi székhelyű leányvállalat nem tartozna a fizetett kamat levonhatóságát korlátozó holland szabályok alá. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a rendszer *de facto* szelektív előnyt biztosítana, mivel csakis olyan, határokon átnyúló, csoporton belüli kamattranzakciókban részt vevő nemzetközi vállalatcsoportok kapnának ösztönzést a rendszer alkalmazására, amelyek olyan adójogi joghatóság alá tartoznak, ahol a társasági adó mértéke 5 %-nál magasabb.

(111) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a végső értékelésének nem szabad különbséget tennie a tisztán nemzeti helyzetek és a határokon átnyúló helyzetek között.

(112) Először is, a rendszer konkrét előírásai ugyanazok mind a nemzeti, mind a határokon átnyúló helyzetekben. A rendszer nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely különbséget tesz a hazai és a külföldi bevételek és költségek között.

(113) Másodszor – amint arra a holland hatóságok és az érdekelt felek helyesen rámutattak –, a nemzeti összefüggésben szerzett előnyt meghaladó, határokon átnyúló helyzetben szerzett előny nem a csoporton belül kapott kamat alacsonyabb hollandiai adókulcsának, hanem a csoporton belül külföldön fizetett kamat korlátozás nélküli levonhatóságának az eredménye.

(114) A társasági adó mértéke az Unióban nincs összehangolva, és Hollandia nem tudja befolyásolni a más országokban alkalmazott adómértékeket. Nem Hollandia felelős azért, ha a vállalkozásoknak sikerül előnyhöz jutniuk az adómértékek különbsége, vagyis a harmonizáció hiánya miatt. A Bíróság is megerősítette⁽¹⁷⁾, hogy a vállalkozások szabadon élhetnek a tagállamok közötti adószint-különbségekből eredő előnnyel.

(115) A Bizottság egyetért abban, hogy az alacsony holland adómérték miatti nemzetközi helyzetből adódó bármely előny – amely nem az alacsony mértékű holland levonásban tükröződik, hanem inkább a megszkott külföldi levonhatósági mértékkel függ össze – nem tulajdonítható Hollandiának⁽¹⁸⁾.

(116) Azt is hangsúlyozni kell, hogy a külföldön szokásos mértékű levonásból származó előnyt nem holland forrásokon keresztül fogják finanszírozni, és hogy az adott országban a szokásos mértékű levonás kizárólag a rendes adórendszer alkalmazásából fog származni (nem pedig egy attól eltérő, egyedi intézkedésből).

(117) Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy egy multinacionális csoport szintjén jelentkező bármely olyan előny, amely az eljárás megindításáról szóló határozatban bemutatottak szerinti határokon átnyúló helyzetből származik, a különböző adójogi joghatóságok közötti adóügyi eltérések eredménye, és ezért ki kell zárni az állami támogatás vizsgálatának köréből.

A pénzügyi ágazat

(118) Általában, és bármely adóintézkedést illetően nem zárható ki, hogy a meghatározott ágazatokban működő csoportokhoz tartozó vállalkozások az intézkedésen keresztül nagyobb előnyre tehetnek szert, az ágazatokon belüli pénzügyi tranzakciók nagyobb intenzitása miatt. Ez

különösen igaz a pénzügyi ágazat vállalkozásaira, azok fő tevékenysége ugyanis a kölcsönök nyújtása, és az intézkedés eredményeként növelhetik a kapcsolódó vállalkozásoknak nyújtott kölcsönöket. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a visszaélések elkerülése érdekében a holland intézkedés olyan rendelkezést tartalmaz, amely korlátozza a csökkentett mértékben adóztatható vagy levonható összeget (lásd a II.3 szakaszt). A korlátozás különösen a pénzügyi ágazatban működő vállalkozásokra lesz alkalmazható, ezzel korlátozva a visszaélés kockázatát. Továbbá a Bizottság adóztatási közleménye szerint „az, hogy néhány vállalkozás vagy ágazat ezeken az adóintézkedéseken keresztül több előnyhöz jut, mint mások, nem feltétlenül jelenti azt, hogy az állami támogatást szabályozó versenyszabályok vonatkoznak rájuk”⁽¹⁹⁾.

Összehasonlítás a nemzetközi pénzügyi tevékenységekre vonatkozó korábbi program alkalmazási körével

(119) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy vélte, nem zárható ki, hogy a rendszer fő kedvezményezettjei a nemzetközi pénzügyi tevékenységekre vonatkozó program korábbi kedvezményezettjei lennének, és ez a program már korábban a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősült.

(120) Meg kell jegyezni, hogy a nemzetközi pénzügyi tevékenységekre vonatkozó programban való részvételhez a vállalkozásoknak többek között a következő feltételeket kellett teljesíteniük:

— a kedvezményezett vállalkozásnak legalább négy országban vagy legalább két földrészen kellett a csoport részeként pénzügyi tevékenységeket folytatnia,

— csak Hollandiától függetlenül folytatható pénzügyi műveletek voltak jogosultak,

— a pénzügyi tevékenységre a vállalkozás által használt teljes (idegen és saját) tőke legfeljebb 10 %-át lehetett felhasználni közvetlenül vagy közvetetten a Hollandiában székhellyel rendelkező vállalatcsoportokban.

(121) E követelményekre és a kedvezményezettek korlátozott számára (87) tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nemzetközi pénzügyi tevékenységekre vonatkozó program szelektív intézkedés.

⁽¹⁷⁾ A C-196/04. sz. *Cadbury Schweppes kontra Commissioners of Inland Revenue* ügyben hozott ítélet (EBHT 2006., I-7995. o.), lásd különösen a 36. és a 37. pontot.

⁽¹⁸⁾ Lásd még az Elsőfokú Bíróságnak a T-308/00. sz. *Salzgitter kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletét (EBHT 2004., II-1933. o.), amelyben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az összes tagállam, vagy legalábbis egy részük alkalmazandó adórendelkezéseinek összehasonlítása elkerülhetetlenül torzítaná az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések célját és működését.

⁽¹⁹⁾ 8. lábjegyzet, (14) bekezdés.

(122) Amint arra a holland hatóságok rámutattak, az adókulcs-csökkentési rendszerben nincsenek ilyen követelmények. Ráadásul az adókulcs-csökkentési rendszer előnyeit élvező vállalkozások száma sokkal nagyobb lesz, mint a nemzetközi pénzügyi tevékenységre vonatkozó programban részt vevő 87 vállalkozás.

(123) E tekintetben nem lehet azzal érvelni, hogy a nagy (multinacionális) vállalkozások könnyebben hozzáférnek a rendszerhez, mint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és ezért aránytalan előnyre tesznek szert általa. A holland hatóságok által rendelkezésre bocsátott statisztikáknak megfelelően – amelyek egyértelmű különbséget tesznek a kkv-k és a nagyvállalatok között – 200 000 vállalkozás (a 335 000-ből) rendelkezik egy vagy több leányvállalattal, így csoporton belüli kamatot kaphatnak vagy fizethetnek. E vállalkozások közül 50 000 rendelkezik külföldi csoporthoz tartozó vállalkozással, amelyből 47 000 (95 %) kkv. Ez egyértelműen jelzi, hogy a kkv-k nem szenvednek el hátrányos megkülönböztetést az intézkedés által.

Az intézkedés állami támogatási jellegére vonatkozó végkövetkeztetés

(124) A (83)–(123) preambulumbekkezdések bebizonyították, hogy az intézkedés nem nyújt hátrányosan megkülönböztető módon előnyt hasonló helyzetben lévő vállalkozásoknak, és várhatóan éppen hogy növeli az adóselelgességet.

(125) Ezenkívül megállapítást nyert, hogy a multinacionális vállalkozások *de facto* előnye, amely a határokon átnyúló helyzetben az adórendszerek közötti különbségekből adódhat, nem tartozik az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá, mivel ezek az eltérések nem Hollandiának tulajdoníthatók.

(126) A Bizottság úgy véli, hogy a rendelkezés teljes mértékben nyitva áll minden hollandiai vállalkozás számára, mivel nincsenek a csoportok létrehozásának jogi vagy gazdasági akadályai.

(127) A holland hatóságok által legutóbb benyújtott módosítás a korlátozott felelősségű társaságok 18 000 EUR minimális tőkekötelezettségének eltörlésével könnyebbé teszi a vállalkozások alapítását Hollandiában. Ez lehetővé teszi

bármely vállalkozás számára, hogy könnyen alapítson Hollandiában (második) vállalkozást, ezzel tehát csoportot hozzon létre. Következésképpen az adókulcs-csökkentési rendszer elérhető lesz bármely önálló vállalkozás számára anélkül, hogy ez meghatározott gazdasági erőt vagy jelentős tőkeforrásokat tenne szükségessé. Minthogy egy csoport létrehozása pusztán szervezési kérdéssé válik, amely nem von magával aránytalan költségeket, az a követelmény, hogy vállalatcsoport részét kell alkotni, nem fog többé akadályt jelenteni egyetlen olyan vállalkozás számára sem, amely élvezni kívánja az adókulcs-csökkentési rendszer előnyeit.

VIII. KÖVETKEZTETÉS

(128) A Bizottság megállapítja, hogy a Hollandia által végrehajtani kívánt adókulcs-csökkentési rendszer nem nyújt Hollandiának tulajdonítható szelektív előnyt azon Hollandiában székhellyel rendelkező vállalkozások számára, amelyek csoport részét képezik vagy azon, csoporthoz tartozó külföldi vállalkozások számára, amelyek Hollandiában állandó telephellyel rendelkeznek, és nem minősül a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Hollandia által a csoporton belüli kamatáramlás megadóztatása tekintetében végrehajtani kívánt adókulcs-csökkentési rendszer nem minősül a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak.

A Bizottság ezért engedélyezi a rendszer végrehajtását.

2. cikk

E határozat címzettje a Holland Királyság.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 8-án.

a Bizottság részéről
Neelie KROES
a Bizottság tagja

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU